EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 24. 6. 2026
COM(2026) 560 final

2026/0163 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa menia smernice 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EÚ, (EÚ) 2016/1164, (EÚ) 2017/1852, (EÚ) 2025/50, pokiaľ ide o zjednodušenie rámca Únie pre priame zdaňovanie a podporu rastu a konkurencieschopnosti EÚ

{SEC(2026) 560 final} - {SWD(2026) 560 final} - {SWD(2026) 561 final} -
{SWD(2026) 562 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Táto iniciatíva bola oznámená v pracovnom programe Komisie na rok 2026 ako súčasť širšieho programu Komisie s cieľom zjednodušiť právne predpisy Únie, znížiť zbytočnú administratívnu záťaž a posilniť konkurencieschopnosť vnútorného trhu.

V posledných desaťročiach sa rámec Únie pre priame zdaňovanie výrazne rozvíjal v reakcii na rastúci vplyv globalizácie a digitálneho hospodárstva, vzostup stratégií a postupov agresívneho daňového plánovania, ako aj na potrebu posilniť fungovanie vnútorného trhu a zároveň chrániť jeho integritu. Únia prijala konkrétne širokú škálu smerníc zameraných na zabezpečenie spravodlivého zdaňovania, zabránenie vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a uľahčenie cezhraničných činností v rámci vnútorného trhu. Smernicou Rady 2003/49/EÚ[1] (smernica o výplate úrokov a licenčných poplatkov, ďalej len „IRD“), smernicou Rady 2011/96/EÚ[2] (ďalej len „smernica o materských a dcérskych spoločnostiach“) a smernicou Rady 2009/133/EÚ[3] (ďalej len „smernica o zdaňovaní pri zlučovaní“) sa stanovili spoločné pravidlá pre zrážkové dane pri určitých výplatách v rámci skupiny a daňovú neutralitu pri cezhraničných reorganizáciách. Smernicou Rady (EÚ) 2016/1164[4] zmenenou smernicou Rady (EÚ) 2017/952[5] (smernica o opatreniach proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ďalej len „ATAD“) sa stanovila koordinovaná minimálna úroveň ochrany proti praktikám agresívneho daňového plánovania. V smernici Rady (EÚ) 2017/1852[6] (ďalej len „smernica o mechanizmoch riešenia sporov“) sa stanovili mechanizmy na účinné riešenie cezhraničných sporov v Únii, ktoré zahŕňajú dvojité zdanenie alebo vyplývajú zo zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia.

Tieto nástroje ako celok zohrávali významnú úlohu pri posilňovaní vnútorného trhu, keďže zmiernili prekážky ovplyvňujúce cezhraničné činnosti a investície a zároveň obmedzili možnosti vyhýbania sa daňovým povinnostiam, pričom sa zlepšila koordinácia medzi členskými štátmi a vytvoril sa daňový rámec Únie pre cezhraničné činnosti ako súčasť vnútorného trhu.

---

1 Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

2 Smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).

3 Smernica Rady 2009/133/ES z 19. októbra 2009 o spoločnom systéme zdaňovania, uplatniteľnom pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov a pri premiestnení sídla SE alebo SCE medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2009, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj).

4 Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

5 Smernica Rady (EÚ) 2017/952 z 29. mája 2017, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2016/1164, pokiaľ ide o hybridné nesúlady s tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 144, 7.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/952/oj).

6 Smernica Rady (EÚ) 2017/1852 z 10. októbra 2017 o mechanizmoch riešenia sporov týkajúcich sa zdanenia v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 265, 14.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj).

Zároveň kumulatívny vývoj právnych predpisov Únie v oblasti priameho zdaňovania v spojení s rozdielnym vykonávaním na vnútroštátnej úrovni a postupujúcim medzinárodným vývojom v oblasti daní viedli k výraznému zvýšeniu zložitosti rámca Únie pre daň z príjmov právnických osôb, a tým aj k zaťaženiu podnikov pôsobiacich cezhranične, ako aj daňových správ v Únii v súvislosti s dodržiavaním daňových predpisov. Smernice boli vypracované v rôznych časových obdobiach a každá z nich odráža odlišné súvislosti. Navyše vykonávanie pravidiel týkajúcich sa globálnej minimálnej dane podľa smernice Rady (EÚ) 2022/2523[7] (ďalej len „smernica o druhom pilieri“) viedlo k zmene rámca, v ktorom sa uplatňuje viacero existujúcich opatrení Únie proti zneužívaniu. Konkrétne určité ustanovenia smernice ATAD môžu pri uplatňovaní spolu s pravidlami druhého piliera viesť k duplicitným výsledkom alebo k neprimeranej záťaži spojenej s dodržiavaním predpisov. Okrem toho zo skúseností získaných pri uplatňovaní smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach vyplýva, že pri praktickom uplatňovaní úľavy od zrážkovej dane stanovenej v týchto smerniciach vznikajú procesné prekážky a právna neistota. Obavy boli vyjadrené aj v súvislosti s uplatňovaním určitých ustanovení smernice ATAD, ktoré už nie sú plne v súlade so súčasnou hospodárskou realitou, vytvárajú neprimeranú záťaž spojenú s dodržiavaním predpisov alebo právnu neistotu a nedostatočne podporujú investície a rast v rámci vnútorného trhu. Najmä neexistencia spoločného rámca Únie pre daňové zaobchádzanie s výdavkami na výskum a vývoj prispieva k roztrieštenosti medzi členskými štátmi a môže narúšať investičné rozhodnutia a inovácie v rámci vnútorného trhu alebo od nich odrádzať.

Návrh odráža potrebu zabezpečiť, aby rámec Únie pre priame zdaňovanie zostal súdržný, primeraný a účinný. Jeho zámerom je zjednodušiť existujúci rámec Únie v oblasti priameho zdaňovania s cieľom znížiť zbytočnú záťaž spojenú s dodržiavaním predpisov, zlepšiť právnu istotu a zabezpečiť súdržné fungovanie vnútorného trhu. Návrhom sa preto zavádzajú zmeny smernice o materských a dcérskych spoločnostiach, smernice IRD (vrátane súvisiacej cielenej zmeny smernice Rady 2025/50[8] o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach, ďalej len „FASTER“), smernice o zdaňovaní pri zlučovaní, smernice ATAD a smernice o mechanizmoch riešenia sporov.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Súhrnný balík opatrení je v súlade so súčasnou politikou EÚ v oblasti priamych daní. Návrhom sa zjednodušuje a modernizuje *acquis* Únie v oblasti priamych daní, pričom pôvodné ciele smerníc zostávajú zachované. Návrh prispieva k širšiemu cieľu Komisie, ktorým je posilnenie konkurencieschopnosti Únie prostredníctvom zníženia zbytočnej záťaže spojenej s dodržiavaním predpisov, zlepšenia právnej istoty a uľahčenia cezhraničných investícií a podnikateľskej činnosti v rámci vnútorného trhu.

V oblasti oslobodenia finančných tokov z úrokov, licenčných poplatkov, dividend a rozdelenia ziskov od zrážkovej dane v Únii nadväzuje návrh na pokrok začatý smernicou FASTER, pričom rieši prekrývanie, roztrieštenosť a zastarané procesné či hmotnoprávne požiadavky, ktoré podnikom pôsobiacim cezhranične v Únii spôsobujú neprimerané náklady.

---

[7] Smernica Rady (EÚ) 2022/2523 zo 14. decembra 2022 o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín v Únii (Ú. v. EÚ L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

[8] Smernica Rady (EÚ) 2025/50 z 10. decembra 2024 o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach (Ú. v. EÚ L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

Návrh zároveň podporuje vykonávanie smernice o druhom pilieri v Únii a zameriava sa na zjednodušenie a odstránenie prekrývajúcich sa ustanovení v rámci smernice ATAD, čím sa zabezpečí, aby existujúci rámec Únie pre priame zdaňovanie zostal súdržný vzhľadom na najnovší medzinárodný vývoj v oblasti daní. Tento návrh by sa mal posudzovať spolu s návrhom prepracovaného znenia smernice o administratívnej spolupráci v oblasti daní (ďalej len „DAC“), ktorým sa zjednodušujú určité oznamovacie povinnosti a postupy, a to aj v súvislosti s nadnárodnými skupinami podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o druhom pilieri.

Tieto iniciatívy spoločne vytvárajú súdržnejší, modernejší a konkurencieschopnejší daňový rámec pre podniky pôsobiace na vnútornom trhu. Návrhom sa tak zachováva vysoká úroveň ochrany pred vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a zneužívajúcim praktikám v Únii. Iniciatívou sa neoslabujú existujúce ochranné opatrenia, ale skôr sa zabezpečuje, aby pravidlá proti zneužívaniu zostali primerané, súdržné a účinné vzhľadom na najnovší vývoj v oblasti daní na medzinárodnej úrovni a skúsenosti z praktického vykonávania, pričom sa ňou odstraňuje zbytočná zložitosť, právna neistota a administratívna záťaž pre daňovníkov a daňové správy.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Návrh je v súlade so širšími cieľmi politiky Komisie, ktoré sa týkajú zjednodušenia, konkurencieschopnosti a riadneho fungovania vnútorného trhu. Tento návrh prispieva k cieľu, ktorým je posilnenie konkurencieschopnosti v Únii obmedzením prekážok, ktoré ovplyvňujú cezhraničné investície a hospodársku činnosť v rámci vnútorného trhu, a to v súlade s Draghiho správou o konkurencieschopnosti EÚ[9] a širšími cieľmi stanovenými v Kompase konkurencieschopnosti[10].

Týmto sa návrhom výrazne znižuje administratívna záťaž. Návrh tiež prispeje k podpore iných priorít Komisie, ako sú budovanie silnej únie úspor a investícií[11] a zohľadnenie významu okamžitého zahrnutia do nákladov pri investičných rozhodnutiach v oblasti výskumu a vývoja, ako sa odporúča v Dohode o čistom priemysle z 2. júla 2025[12]. Všeobecnejšie povedané, návrhom sa podporí cezhraničná obchodná činnosť a rozširovanie podnikania na vnútornom trhu a uľahčí sa reštrukturalizácia podnikov v súlade so smernicou (EÚ) 2017/1132[13] zmenenou smernicou (EÚ) 2019/2121 (ďalej len „smernica o mobilite“)[14].

9 *The Draghi report on EU competitiveness* (Draghiho správa o konkurencieschopnosti EÚ).

10 Európska komisia, Kompas konkurencieschopnosti pre EÚ, COM(2025) 30 final.

11 Medzi kľúčové ciele únie úspor a investícií patrí odstraňovanie prekážok, ktoré bránia fungovaniu integrovaných finančných trhov, a podpora investícií, ako sa vysvetľuje tu: https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/savings-and-investments-union_sk.

12 Odporúčanie Komisie z 2. júla 2025 o daňových stimuloch na podporu Dohody o čistom priemysle a vzhľadom na rámec štátnej pomoci pre Dohodu o čistom priemysle, C(2025) 4319 final.

13 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

14 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121 z 27. novembra 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o cezhraničné premeny, zlúčenia alebo splynutia a rozdelenia (Ú. v. EÚ L 321, 12.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj).

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Tento návrh patrí do rozsahu pôsobnosti článku 115 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Cieľom pravidiel uvedených v návrhu je aproximovať zákony, právne predpisy a administratívne postupy členských štátov, keďže priamo ovplyvňujú vytvorenie alebo fungovanie vnútorného trhu. Má sa preto prijať na základe mimoriadneho legislatívneho postupu v súlade s týmto článkom, pričom iniciatíva by mala mať formu smernice. Únia sa o svoje právomoci v tejto oblasti delí s členskými štátmi.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Únia sa o svoje právomoci v oblasti priameho zdaňovania delí s členskými štátmi na základe článku 115 ZFEÚ. Podľa zásady subsidiarity stanovenej v článku 5 ods. 3 ZFEÚ sa opatrenia na úrovni Únie môžu prijímať len vtedy, keď zamýšľané ciele nemožno uspokojivo dosiahnuť, ak by členské štáty konali samostatne, a okrem toho, keď takéto ciele z dôvodu rozsahu alebo účinkov navrhovaného opatrenia možno lepšie dosiahnuť na úrovni EÚ.

Na základe toho má každý členský štát vlastný vnútroštátny daňový systém, ktorý vychádza z jeho individuálnych hospodárskych priorít, rozpočtových požiadaviek a politických rozhodnutí. Existujú však situácie, v ktorých je opatrenie na úrovni celej EÚ nevyhnutné na zachovanie spravodlivého a efektívneho vnútorného trhu a dodržiavanie základných slobôd. Napríklad smernica IRD a smernica o materských a dcérskych spoločnostiach sa zaviedli s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s dividendami, úrokmi alebo licenčnými poplatkami, ak sa výplaty uskutočňujú medzi daňovníkmi v rôznych členských štátoch. Podobne smernicou o zdaňovaní pri zlučovaní sa stanovuje spoločný daňový rámec pre určité cezhraničné reorganizácie v Únii, čím sa zabezpečuje, že zlúčenia, rozdelenia, prevody aktív a výmeny akcií sa môžu uskutočniť bez okamžitého zdanenia, a tým sa znižujú daňové prekážky, ktoré bránia reštrukturalizáciám podnikov, ktoré by mohli ovplyvniť obchodné rozhodnutia. Smernicou ATAD sa zavádza súbor spoločných pravidiel proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam s cieľom riešiť riziká narušania základu dane a presunu ziskov, ktoré sú často spôsobené alebo zhoršené nesúladmi alebo roztrieštenosťou medzi vnútroštátnymi daňovými systémami členských štátov. V smernici o mechanizmoch riešenia sporov sa stanovujú pravidlá na riešenie sporov týkajúcich sa rozdielneho výkladu a uplatňovania zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia medzi členskými štátmi.

Hoci sú členské štáty naďalej zodpovedné za zjednodušenie vnútroštátnych daňových predpisov, existujúce *acquis* EÚ v oblasti priameho zdaňovania možno v súlade so zmluvami zmeniť len opatreniami na úrovni EÚ. To je potrebné v záujme zjednodušenia a objasnenia spoločných pravidiel, riešenia zistených výziev, a tým posilnenia konkurencieschopnosti podnikov EÚ. To znamená, že ciele súhrnného balíka opatrení v oblasti zdaňovania nemožno uspokojivo dosiahnuť, ak bude každý členský štát konať samostatne.

Navyše opatrenia na úrovni EÚ v tejto oblasti by priniesli jasnú pridanú hodnotu EÚ tak pre podniky, ako aj pre daňové správy. Cieľom je odstrániť prekrývajúce sa alebo nadbytočné pravidlá, zefektívniť postupy, ďalej obmedziť dvojité zdanenie a narušenia trhu, objasniť pojmy, zrušiť zastarané ustanovenia a riešiť nejednotné alebo rozdielne uplatňovanie pravidiel v jednotlivých členských štátoch. Tento návrh by prispel k väčšej prehľadnosti a k zjednodušeniu daňových pravidiel a postupov EÚ, čím by sa znížili náklady podnikov na pôsobenie vo viacerých členských štátoch. To by umožnilo lepšie využiť potenciál vnútorného trhu, a tým z neho urobiť atraktívnejšie miesto na zakladanie podnikov a investovanie. Pre daňové správy by jasnejšie a efektívnejšie pravidlá zjednodušili kontroly

dodržiavania predpisov a daňové kontroly, čo by viedlo k zníženiu počtu sporov a administratívnej záťaže.

- **Proporcionalita**

Návrh sa obmedzuje na cielené zmeny, ktoré sú potrebné na zjednodušenie existujúcich daňových právnych predpisov Únie a na zlepšenie ich súdržnosti a účinnosti. Neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov. Návrhom sa najmä zachovávajú základné ciele a ochranné opatrenia vyplývajúce z existujúcich smerníc a zároveň sa ním aktualizujú, zefektívňujú alebo zjednodušujú konkrétne ustanovenia, pri ktorých sa zistilo, že spôsobujú zbytočnú zložitosť, administratívnu záťaž, právnu neistotu alebo neprimerané náklady na dodržiavanie predpisov. Návrh preto zabezpečuje primeranú rovnováhu medzi zjednodušením, právnou istotou a zachovaním pôvodných cieľov v záujme zabezpečenia vysokej úrovne ochrany proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam na vnútornom trhu.

- **Výber nástroja**

Návrh je návrhom smernice, ktorá je jediným prípustným právnym nástrojom podľa právneho základu (článok 115 ZFEÚ).

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

V pracovnom dokumente útvarov Komisie s názvom Hodnotenie smernice Rady (EÚ) 2016/1164, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu, sa hodnotí vykonávanie a vplyv smerníc ATAD I a II na základe kritérií lepšej regulácie. V rámci tohto hodnotenia sa posudzuje účinnosť, efektívnosť, relevantnosť a koherentnosť smerníc a ich pridaná hodnota EÚ. Hodnotenie vychádza najmä zo zistení externej štúdie, ktorú vypracoval dodávateľ. Dodávateľ vykonal podrobné rozhovory s vnútroštátnymi daňovými orgánmi v 15 členských štátoch a s ostatnými 12 daňovými orgánmi konzultoval prostredníctvom prieskumu. Dodávateľ tiež uskutočnil podrobné rozhovory so zainteresovanými stranami zo súkromného sektora (vrátane záujmových združení na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni, nadnárodných spoločností, daňových poradcov, akademickej obce a mimovládnych organizácií) vo vzorke desiatich členských štátov, ako aj prieskum medzi daňovými poradcami a cielený prieskum medzi 20 nadnárodnými spoločnosťami vo všetkých 27 členských štátoch.

Výsledky hodnotenia sú podkladom pre správu o posúdení vplyvu, ktorá je sprievodným dokumentom k tejto iniciatíve, a poskytujú tak dôkazný základ. V správe o posúdení vplyvu sa ďalej objasňuje súvislosť medzi týmito zisteniami a otázkami, ktoré sa riešia v rámci tejto iniciatívy.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

V prípade tejto iniciatívy boli súčasťou stratégie konzultácií so zainteresovanými stranami výzva na predkladanie podkladov aj cielené konzultácie. Verejná konzultácia sa neuskutočnila, keďže okrem hĺbkovej štúdie vypracovanej v súvislosti so smernicou ATAD sa v priebehu 15 mesiacov uskutočnili rozsiahle cielené konzultácie s kľúčovými zainteresovanými stranami. Do týchto cielených konzultácií sa zapojilo veľké množstvo kľúčových zainteresovaných strán vrátane 27 vnútroštátnych orgánov. Všetky doručené príspevky sa zohľadnili v správe o posúdení vplyvu, ktorá je sprievodným dokumentom

k tomuto návrhu. V prílohe 2 sa uvádza súhrnná správa z konzultácie so zainteresovanými stranami spolu s podrobným uvedením profilov respondentov a doručených podnetov.

Útvary Komisie počas celého procesu konzultovali s členskými štátmi prostredníctvom osobitných zasadnutí pracovnej skupiny IV Komisie (priame zdaňovanie) a pracovnej skupiny Rady na vysokej úrovni.

Výzva na predkladanie podkladov[15] bola uverejnená 16. februára 2026 a otvorená na účely konzultácie do 30. marca 2026. Cieľom konzultácie bolo získať spätnú väzbu k potrebe prijatia opatrení a zhromaždiť podklady týkajúce sa otázok, ako sú administratívne náklady, zaťažujúce postupy, zastarané alebo prekrývajúce sa pravidlá, ako aj nejasnosti alebo rozdiely vo výklade pravidiel. V rámci výzvy na predkladanie podkladov bolo doručených 117 príspevkov od záujmových združení a spoločností, ale aj od občanov, ako aj akademických inštitúcií, mimovládnych organizácií a odborových zväzov.

Celkovo zainteresované strany plne podporili iniciatívu zjednodušiť existujúce daňové pravidlá EÚ s cieľom zlepšiť fungovanie vnútorného trhu a zabezpečiť atraktívnosť Európy ako miesta na investovanie a podnikanie. Názory na to, ako presne by sa toto zjednodušenie mohlo dosiahnuť, sa však líšili.

Väčšina zainteresovaných strán vyjadrila potrebu zjednodušiť existujúce smernice, napríklad ich racionalizáciou a modernizáciou, znížením prekrývania sa, nezrovnalostí, roztriešteného vykonávania a administratívnej záťaže, ako aj štandardizáciou a spresnením pojmov, pravidiel a postupov vyplývajúcich zo smerníc, a to aj prostredníctvom využívania digitálnych nástrojov a obmedzením vnútroštátnej právomoci pri vykonávaní týchto smerníc. Niektoré tiež poukázali na význam zjednodušenia pravidiel a postupov pre MSP.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia sa pri štúdiu možných vplyvov iniciatívy opierala o odborné znalosti svojho Spoločného výskumného centra, ktoré použilo model CORTAX. Model CORTAX je model všeobecnej rovnováhy určený na vyhodnotenie účinkov reforiem dane z príjmov právnických osôb v 27 členských štátoch pomocou podrobných údajov z rôznych zdrojov. Komisia pri príprave tohto návrhu využila externé odborné znalosti. Táto iniciatíva a správa o posúdení vplyvu vychádzajú z výsledkov hodnotenia smernice ATAD, ktoré zahŕňajú aj výsledky externej štúdie o smernici ATAD vypracovanej externým dodávateľom[16].

- **Posúdenie vplyvu**

V rámci prípravy tejto iniciatívy sa vykonalo posúdenie vplyvu. Návrh správy o posúdení vplyvu bol predložený výboru Komisie pre kontrolu regulácie 8. apríla 2026 a zasadnutie sa uskutočnilo 29. apríla 2026. Na základe rozhodnutia predsedu Komisie o úlohách výboru pre kontrolu regulácie[17] z 28. apríla 2026 vydal výbor pre kontrolu regulácie 4. mája stanovisko „bez výhrad“ s odporúčaniami. Rozhodnutím z 8. apríla sa totiž stanovuje, že návrhy súhrnných balíkov opatrení sa považujú za cielené iniciatívy, na ktoré sa nevzťahujú stanoviská s výhradami vydávané výborom pre kontrolu regulácie. Výbor pre kontrolu regulácie však predložil niekoľko odporúčaní vrátane návrhov na zlepšenie prepojení medzi

15 Výzva na predkladanie podkladov pre posúdenie vplyvu – Ares(2026)1712759.

16 Pracovný dokument útvarov Komisie: Hodnotenie smernice Rady (EÚ) 2016/1164, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu.

17 Rozhodnutie predsedu Komisie, ktorým sa mení rozhodnutie P(2020)2, pokiaľ ide o úlohy výboru pre kontrolu regulácie, 28. 4. 2026.

problémami, cieľmi a intervenčnou logikou správy; rozsahu a štruktúry jednotlivých možností; analýzy všeobecného cieľa zachovania vysokých daňových štandardov v EÚ a analýzy nákladov a prínosov vrátane spoľahlivosti použitých predpokladov. Bola vypracovaná revidovaná správa o posúdení vplyvu, v ktorej sa riešili tieto odporúčania.

V správe sa posudzuje vplyv na základe niekoľkých možností politiky. Pokiaľ ide o **zrážkové dane podľa smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach**, v správe o posúdení vplyvu sa zvažuje možnosť oslobodiť od dane všetky výplaty úrokov, licenčných poplatkov a dividend v rámci EÚ prostredníctvom rozšírenia týchto smerníc v spojení s vypustením predbežných postupov týkajúcich sa nároku, pričom alternatívnou možnosťou zvažovanou v správe bolo zosúladenie rozsahu pôsobnosti a postupov podľa smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach. Pokiaľ ide o **právne predpisy týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností podľa smernice ATAD**, v správe sa zvažuje povinné uplatňovanie modelu A a výnimky pre spoločnosti druhého piliera (prípadne zohľadnenie kvalifikovaných vnútroštátnych minimálnych dorovnávacích daní podľa druhého piliera s cieľom stanoviť, či je daňová povinnosť kontrolovanej zahraničnej spoločnosti splatná, a ak je splatná, započítať dorovnávaciu daň s daňovou povinnosťou kontrolovanej zahraničnej spoločnosti). Okrem toho sa v analýze posudzuje výnimka pre MSP. V prípade **investícií do výskumu a vývoja** sa skúma možnosť okamžitého zahrnutia nákladov na nadobudnutie hmotných aktív výskumu a vývoja v porovnaní so súčasným stavom, pri ktorom by sa zahrnutie nákladov na výskum a vývoj naďalej vymedzovalo na vnútroštátnej úrovni. V súvislosti s **pravidlom o obmedzení zahrnutia úrokov podľa smernice ATAD** sa zvažovalo viacero možností, pričom hlavným cieľom bolo zabezpečiť spravodlivosť a zmierniť jeho procyklické účinky: výnimka pre MSP, povinné uplatňovanie stropu na úrovni 30 % EBITDA, povinné uplatňovanie určitých v súčasnosti voliteľných variantov, výnimka pre nízkorizikové úvery od tretej strany a odpočítateľnosť v plnej výške v prípade otrasov ziskovosti smerom nadol. V správe sa tiež posudzujú zmeny zamerané na vypustenie pravidiel týkajúcich sa **importovaných hybridných nesúladov**; zosúladenie **smernice o zdaňovaní pri zlučovaní** so smernicou o mobilite (cezhraničné zlúčenia z pohľadu obchodného práva), a to buď prostredníctvom dynamického odkazu, alebo doplnením nového štruktúrovania transakcií; a niekoľko cielených vylepšení **smernice o mechanizmoch riešenia sporov** s cieľom spresniť procesné pravidlá a umožniť využívanie vykonávacích aktov Rady.

V posúdení vplyvu sa konkrétne skúmajú tri kombinácie možností.

a) **komplexný súhrnný balík opatrení**: táto kombinácia zahŕňa všetky možnosti politiky a v príslušných prípadoch vyberá najambicióznejšie alternatívy, pokiaľ ide o hlavné opatrenia tejto iniciatívy týkajúce sa zdaňovania cezhraničných výplat úrokov, licenčných poplatkov a dividend, ako aj zdaňovania kontrolovaných zahraničných spoločností, s cieľom posúdiť najambicióznejší potenciál zjednodušenia.

b) **súhrnný balík opatrení so strednou úrovňou ambície:** tento prístup zahŕňal všetky možnosti politiky s výnimkou opatrenia týkajúceho sa výdavkov na výskum a vývoj a zahŕňal aj menej ambiciózne alternatívy týkajúce sa zrážkových daní podľa smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach, ako aj kontrolovaných zahraničných spoločností podľa smernice ATAD.

c) **súhrnný balík opatrení s obmedzenou úrovňou ambície:** táto verzia cieli na úpravu existujúcich opatrení jednoduchším a priamejším spôsobom a v prípade ostatných možností politiky zachováva súčasný stav.

V správe o posúdení vplyvu sa dospelo k záveru, že komplexný súhrnný balík opatrení predstavuje uprednostňovaný balík možností politiky. Nielenže sa ukazuje ako účinný pri dosahovaní špecifických cieľov tejto iniciatívy, ale navyše sa ním dosahujú najlepšie výsledky z hľadiska účinnosti a efektívnosti, ako sa vysvetľuje v správe o posúdení vplyvu.

Posúdenie vplyvu zahŕňa analýzu nákladov a prínosov iniciatívy, v prípade ktorej sa očakáva, že bude pozitívna. **Prínosy** zahŕňajú zjednodušenia, ktoré by sa touto iniciatívou zaviedli a ktorými sa môžu výrazne znížiť náklady daňovníkov v EÚ na dodržiavanie daňových predpisov. V správe o posúdení vplyvu sa uvádzajú potenciálne úspory nákladov pre podniky a hospodárstvo v EÚ v dôsledku možného zníženia súčasných nákladov na dodržiavanie daňových predpisov, ako aj širšieho dlhodobého makroekonomického vplyvu. Z toho vyplýva, že uprednostňovanou možnosťou je komplexný súhrnný balík opatrení. Podľa hrubého odhadu by sa prostredníctvom tejto možnosti znížili náklady na dodržiavanie predpisov a súvisiace finančné náklady o približne 6,6 miliardy EUR ročne, z čoho opakujúce sa náklady súvisiace so znížením administratívnej záťaže predstavujú približne 2 miliardy EUR ročne (rozpis týchto údajov sa uvádza v prílohe 3 k správe o posúdení vplyvu). Odhaduje sa, že v dôsledku niektorých jednotlivých opatrení tejto možnosti sa v dlhodobom horizonte zvýši HDP EÚ o približne 0,04 % (oslobodenie od zrážkovej dane) a o 0,2 % (okamžité zahrnutie určitých aktív výskumu a vývoja do nákladov).

V správe o posúdení vplyvu je aj snaha opísať niektoré **možné náklady**. Účelom návrhu súhrnného balíka opatrení v oblasti zdaňovania je znížiť súčasné opakujúce sa náklady prostredníctvom zjednodušenia daňových pravidiel EÚ v prípadoch, keď je to možné. V súlade s tým, ako sa uvádza v kapitole 6 a v prílohe 3, sa neočakáva, že by táto iniciatíva viedla k akýmkoľvek významným nákladom pre podniky a daňové správy, a preto sa tieto náklady odhadujú ako nulové, marginálne alebo irelevantné.

Okrem toho sa v správe o posúdení vplyvu nepredpokladá žiadny konkrétny a priamy vplyv na životné prostredie, keďže návrh predstavuje horizontálne zjednodušujúce opatrenie v oblasti priameho zdaňovania, ani žiadne významné priame sociálne vplyvy, keďže návrh sa netýka žiadnych pracovných, sociálnych ani iných priamo súvisiacich práv. Akékoľvek vplyvy na životné prostredie alebo sociálne vplyvy by preto boli nepriame a záviseli by od toho, ako podniky z EÚ využijú uvoľnené zdroje. Vzhľadom na očakávané nízke vplyvy na životné prostredie sa v rámci posúdenia vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tejto iniciatíve, nevykonalo posúdenie zásady „výrazne nenarušiť“ ani kontrola súladu s cieľmi v oblasti klímy.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Cieľom návrhu je znížiť regulačné zaťaženie pre daňovníkov aj pre daňové správy. Náklady na dodržiavanie daňových predpisov predstavujú pre podniky zaťaženie a ich zníženie bude hlavným prínosom, ktorý vykonávanie iniciatívy prinesie. Ako už bolo uvedené, celkovo sa odhaduje, že prostredníctvom súhrnného balíka opatrení sa znížia náklady na dodržiavanie predpisov a súvisiace finančné náklady na vnútornom trhu o približne 6,6 miliardy EUR ročne, z čoho približne 2 miliardy EUR ročne tvoria opakujúce sa náklady súvisiace s administratívnou záťažou. Napríklad celkové zníženie nákladov pre daňovníkov podliehajúcich dani z príjmov právnických osôb v dôsledku zavedenia úplného oslobodenia výplaty úrokov, licenčných poplatkov a dividend od dane (zmeny smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach) sa odhaduje na 5,34 miliardy EUR ročne. Deaktivovanie pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností pre nadnárodné spoločnosti v rozsahu pôsobnosti druhého piliera (zmeny smernice ATAD) by mohlo priniesť úsporu nákladov na dodržiavanie predpisov vo výške približne 160 miliónov

EUR ročne. Okamžité zahrnutie aktív súvisiacich s výskumom a vývojom do nákladov by mohlo priniesť úsporu nákladov na dodržiavanie predpisov vo výške približne 265 miliónov EUR ročne. Zníženie nákladov na dodržiavanie predpisov bude prínosom aj pre MSP, a to najmä prostredníctvom: i) zavedenia osobitnej výnimky z pravidiel smernice ATAD týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností, čo by mohlo priniesť úsporu nákladov na dodržiavanie predpisov vo výške približne 90 miliónov EUR ročne, a ii) *de facto* vylúčenia MSP z pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov podľa smernice ATAD, čo by mohlo priniesť úsporu nákladov na dodržiavanie predpisov vo výške 69 miliónov EUR tým, že by sa pravidlo bezpečného prístavu vo výške 3 miliónov EUR stalo povinné do troch rokov od nadobudnutia účinnosti návrhu. Výnimka pre nízkorizikové úvery od tretej strany by mohla priniesť úsporu nákladov na dodržiavanie predpisov vo výške približne 430 miliónov EUR ročne. Podrobné odhadované zníženie nákladov na dodržiavanie predpisov sa uvádza v správe o posúdení vplyvu.

V záujme splnenia cieľov zjednodušenia daňových pravidiel EÚ s cieľom posilniť konkurencieschopnosť EÚ pri zachovaní vysokých daňových štandardov v EÚ sa návrh zameriava na zjednodušenie daňového prostredia EÚ v spojení s prepracovaním smernice DAC tak, aby sa zabezpečilo, že významné daňové pravidlá budú aktuálne a vhodné na daný účel. Tým by sa mala znížiť byrokracia a obmedziť prekážky pri cezhraničných operáciách. Prostredníctvom zmeny *acquis* EÚ v oblasti priamych daní v záujme zjednodušenia by mal návrh viesť k prehľadnejšiemu, jednoduchšiemu a efektívnejšiemu dodržiavaniu daňových predpisov v EÚ. Navyše v prípadoch, keď sa návrhom zavádzajú nové harmonizované pravidlá, sa nadväzuje na existujúce prístupy, napr. na smernicu FASTER týkajúcu sa postupov v oblasti zrážkovej dane, alebo na zjednodušené rámce (napr. režim daňového odpisovania aktív súvisiacich s výskumom a vývojom), čím sa ďalej obmedzujú počiatočné náklady spoločností na prispôsobenie sa.

- **Základné práva**

Neočakáva sa žiaden výrazný vplyv na základné práva. Navrhované opatrenia sú zlučiteľné s právami, slobodami a zásadami Charty základných práv Európskej únie[18]. Zníženie roztrieštenosti a zbytočných požiadaviek na dodržiavanie predpisov, zlepšenie predvídateľnosti a uľahčenie cezhraničnej podnikateľskej činnosti v rámci vnútorného trhu môžu mať obmedzený pozitívny vplyv na slobodu podnikania a na účinné uplatňovanie práva usadiť sa. Takéto potenciálne vplyvy však nemožno vykladať tak, že problémy opísané v tejto smernici vedú k akejkoľvek diskriminácii alebo neodôvodneným obmedzeniam. Táto iniciatíva sa preto považuje za zlučiteľnú s Chartou.

Ak by vykonávanie tejto iniciatívy bolo spojené so spracúvaním osobných údajov, takéto spracúvanie by muselo byť v plnom súlade s uplatniteľným rámcom Únie. V súlade s tým sú práva na ochranu údajov, na ktoré sa vzťahuje Charta a všeobecné nariadenie o ochrane údajov[19], zachované.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Iniciatíva nebude mať žiadny vplyv na rozpočet EÚ.

---

[18] Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 26.10.2012, s. 391).

[19] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Na účely monitorovania a hodnotenia vykonávania súhrnného balíka opatrení v oblasti zdaňovania bude Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi pravidelne monitorovať jeho vykonávanie a uplatňovanie na základe týchto ukazovateľov: náklady na dodržiavanie daňových predpisov; počet prípadov, v ktorých neboli presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky odpočítateľné; výška investícií do výskumu a vývoja v EÚ; náklady a úspory nákladov pre daňové správy; názory zainteresovaných strán, napríklad na interpretačné, prevádzkové a technické otázky, náklady a prínosy, ako aj na praktický účinok súhrnného balíka opatrení; počet prípadov vyriešených s použitím smernice o mechanizmoch riešenia sporov; existencia daňových medzier a prekrývaní; toky priamych zahraničných investícií v rámci EÚ; odchádzajúce výplaty úrokov a licenčných poplatkov. Podrobnejšie informácie sa uvádzajú v správe o posúdení vplyvu, ktorá je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu.

Komisia bude pravidelne preskúmavať situáciu v členských štátoch a uverejňovať správu. Na tento účel by členské štáty mali Komisii oznamovať všetky relevantné informácie, ktoré sú potrebné na monitorovanie a hodnotenie návrhu súhrnného balíka opatrení v oblasti zdaňovania. Vzhľadom na vplyv tejto iniciatívy na viaceré existujúce smernice EÚ v oblasti priamych daní, ktoré členské štáty už transponovali, bude potrebné poskytnúť členským štátom čas na riadne vykonanie opatrení, ktoré budú prijaté v Rade ako súčasť súhrnného balíka opatrení v oblasti zdaňovania. Na základe tohto predpokladu by sa prvé hodnotenie malo uskutočniť najskôr päť rokov po začatí uplatňovania nových pravidiel.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Návrh si nevyžaduje vysvetľujúce dokumenty k transpozícii.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Zmeny smernice Rady 2003/46/ES (smernica o výplate úrokov a licenčných poplatkov – smernica IRD)

Podľa smernice IRD sú výplaty úrokov a licenčných poplatkov vznikajúce v členskom štáte oslobodené od zrážkových daní v danom štáte za predpokladu, že skutočný vlastník je pridruženou spoločnosťou z iného členského štátu alebo stálou prevádzkarňou nachádzajúcou sa v inom členskom štáte. Smernica sa v súčasnosti uplatňuje iba v prípadoch, keď sú splnené požiadavky na minimálne podiely stanovené vo vymedzení pojmu „pridružená spoločnosť“. Okrem toho môžu členské štáty v súčasnosti uplatňovať administratívne postupy alebo postupy predchádzajúceho povolenia/certifikácie s cieľom *vopred* overiť, či by mal byť priznaný nárok na oslobodenie od zrážkovej dane.

Návrhom sa mení smernica IRD s cieľom zjednodušiť hmotnoprávne a procesné podmienky na získanie oslobodenia od zrážkovej dane.

Po prvé, **článkom 1** návrhu sa rozširuje vecná pôsobnosť smernice IRD tým, že sa ruší požiadavka na minimálny podiel, ktorá sa uplatňovala v rámci pojmu „pridružená spoločnosť“. V dôsledku toho sa pri výplatách úrokov a licenčných poplatkov medzi spoločnosťami v Únii môže využiť oslobodenie od dane bez ohľadu na výšku podielu, ktorý tieto spoločnosti medzi sebou držia.

Po druhé, návrhom sa zavádza ochranné opatrenie s cieľom zabrániť situáciám dvojitého nezdanenia. Členské štáty by boli povinné buď vybrať zrážkovú daň, alebo odoprieť

odpočítateľnosť výplat úrokov a licenčných poplatkov pri zdroji, ak je príjemca výplaty usadený v jurisdikcii, ktorá nevyberá daň z príjmov právnických osôb alebo uplatňuje nulovú daňovú sadzbu na toky príjmov z úrokov a licenčných poplatkov, pričom ani členský štát zdroja nevyberá zrážkovú daň. Toto ochranné opatrenie by sa však neuplatňovalo, ak príjemca podlieha kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani za dané zdaňovacie obdobie a v súvislosti s tým nezíska žiadne vrátenie dane ani priame či nepriame finančné výhody alebo ak je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov, ktorá za dané zdaňovacie obdobie patrí do rozsahu pôsobnosti pravidiel stanovených v smernici o druhom pilieri alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, do rozsahu pôsobnosti modelových pravidiel OECD.

Po tretie, návrhom sa obmedzuje využívanie správnych postupov alebo postupov predchádzajúceho povolenia na získanie oslobodenia od dane. Členské štáty už spravidla nebudú môcť vyžadovať predchádzajúce povolenie ani administratívny postup na overenie, či sú v čase výplaty splnené podmienky na oslobodenie od dane. Oprávnenosť posúdi sám daňovník, pričom bude podliehať kontrolám *ex post* a uplatňovaniu pravidiel proti zneužívaniu vrátane pravidiel členských štátov týkajúcich sa skutočného vlastníctva. Existujú však prípady, keď daňovník nebude schopný v čase výplaty zabezpečiť oprávnenosť. V takomto prípade sa návrh zaoberá procesnými pravidlami dvoma rôznymi spôsobmi, a to v závislosti od situácie:

- V prípade verejne obchodovaných cenných papierov, keď je investor pre vyplácajúcu spoločnosť neznámy, čo tejto spoločnosti bráni v tom, aby vopred zistila, či sú splnené podmienky na oslobodenie od dane, sa návrhom mení smernica FASTER s cieľom zabezpečiť, aby boli k dispozícii zrýchlené postupy.
- Vo všetkých ostatných prípadoch, keď sú splnené hmotnoprávne podmienky na oslobodenie od dane, ale daň je napriek tomu zrazená, by členské štáty mali zabezpečiť, aby bola nadmerná daň vrátená prostredníctvom štandardných vnútroštátnych postupov vrátenia dane v primeranej lehote.

Návrhom sa okrem toho objasňuje, že smernica IRD sa uplatňuje na výplaty, ktoré možno pripísať činnostiam stálej prevádzkarne, bez ohľadu na to, či sú tieto výplaty daňovo odpočítateľné v členskom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

Napokon sa návrhom aktualizuje v prílohe zoznam foriem spoločností, ktoré môžu využívať výhody plynúce zo smernice, s cieľom zabezpečiť, aby tento zoznam výslovne zahŕňal všetky subjekty, ktoré by svojou povahou mali patriť do rozsahu pôsobnosti smernice. Komisia je tiež oprávnená prijímať delegované akty s cieľom ďalej meniť prílohu tak, aby zahŕňala budúce právne formy spoločností zavedené členskými štátmi alebo právom EÚ.

Zmeny smernice Rady 2009/133/ES (smernica o zdaňovaní pri zlučovaní)

Na základe smernice o zdaňovaní pri zlučovaní členské štáty uplatňujú spoločné pravidlá, ktorým sa stanovuje odklad zdanenia kapitálových ziskov vyplývajúcich z určitých cezhraničných reorganizácií podnikov vrátane zlúčení, rozdelení, prevodov aktív a výmen akcií, do ktorých sú zapojené spoločnosti z rôznych členských štátov, a to až do skutočného scudzenia podkladových aktív. Cieľom smernice o zdaňovaní pri zlučovaní je zabezpečiť, aby sa takéto reštrukturalizačné operácie mohli uskutočňovať bez okamžitého zdanenia, ktoré by vytváralo prekážky brániace fungovaniu vnútorného trhu.

Rozsah pôsobnosti smernice o zdaňovaní pri zlučovaní však už v plnej miere neodzrkadľuje najnovší vývoj v oblasti práva Únie týkajúceho sa obchodných spoločností. Konkrétne

smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zmenenou smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121 sa zaviedli nové formy cezhraničných reorganizácií, ktoré nie sú zahrnuté do súčasného rozsahu pôsobnosti smernice o zdaňovaní pri zlučovaní.

S cieľom zabezpečiť, aby smernica o zdaňovaní pri zlučovaní naďalej spĺňala svoj účel, sa v **článku 2** návrhu zosúlaďuje vymedzenie pojmov uvedené v smernici o zdaňovaní pri zlučovaní s vymedzením pojmov uvedeným v smernici (EÚ) 2017/1132 tak, aby zahŕňali „zjednodušené zlúčenie“ a „rozdelenie so založením nových nástupníckych spoločností“, na ktoré sa táto smernica doteraz nevzťahovala.

V súčasnosti sa smernica o zdaňovaní pri zlučovaní vzťahuje iba na premiestnenia sídla európskej spoločnosti alebo európskeho družstva. **Článkom 2** sa do smernice o zdaňovaní pri zlučovaní zavádza nová kapitola týkajúca sa pravidiel uplatniteľných na cezhraničné operácie, medzi ktoré patrí aspoň premiestnenie sídla spoločnosti, s cieľom zaručiť uplatňovanie zásady daňovej neutrality.

Napokon sa návrhom mení zoznam foriem spoločností, ktoré môžu využívať výhody plynúce zo smernice, uvedený v prílohe k smernici o zdaňovaní pri zlučovaní, s cieľom zabezpečiť, aby tento zoznam výslovne zahŕňal všetky subjekty, ktoré by svojou povahou mali patriť do rozsahu pôsobnosti smernice. Komisia je tiež oprávnená prijímať delegované akty s cieľom ďalej meniť prílohu tak, aby zahŕňala budúce právne formy spoločností zavedené členskými štátmi alebo právom EÚ.

Zmeny smernice Rady 2011/96/EÚ (smernica o materských a dcérskych spoločnostiach)

Smernicou o materských a dcérskych spoločnostiach sa stanovuje oslobodenie dividend a iného rozdelenia ziskov vyplácaných dcérskymi spoločnosťami materským spoločnostiam v rôznych členských štátoch od zrážkovej dane pri zdroji a zamedzuje dvojitému zdaneniu týchto príjmov na úrovni materskej spoločnosti (oslobodenie na základe účasti alebo oslobodenie prostredníctvom započítania). Smernica sa v súčasnosti uplatňuje iba v prípadoch, keď sú splnené požiadavky na minimálne podiely stanovené vo vymedzení pojmu „materská spoločnosť‘. Navyše, hoci sa smernicou o materských a dcérskych spoločnostiach neharmonizujú postupy na získanie prístupu k týmto výhodám, členské štáty môžu v súčasnosti uplatňovať predbežné administratívne postupy s cieľom vopred overiť, či sú podmienky na oslobodenie od dane splnené.

Návrhom sa mení smernica o materských a dcérskych spoločnostiach s cieľom zjednodušiť hmotnoprávne a procesné podmienky na získanie oslobodenia od zrážkovej dane.

Po prvé, **článkom 3** návrhu sa rozširuje vecná pôsobnosť smernice o materských a dcérskych spoločnostiach tým, že sa ruší požiadavka na minimálny podiel, ktorá sa uplatňovala v rámci pojmu „materská spoločnosť“. V dôsledku toho sa na dividendy a iné rozdelenia ziskov medzi spoločnosťami v Únii môže vzťahovať oslobodenie od dane bez ohľadu na výšku podielu, ktorý tieto spoločnosti medzi sebou držia. Okrem toho a vzhľadom na rozšírený rozsah pôsobnosti smernice sa doterajšia možnosť členských štátov odoprieť odpočet poplatkov vzťahujúcich sa na účasť a strát spojených s rozdelením ziskov obmedzuje na prípady, keď existuje relevantná účasť (10 %), a teda keď skutočne vznikajú náklady na riadenie.

Po druhé, rozsah pôsobnosti smernice o materských a dcérskych spoločnostiach sa ďalej rozširuje aj na dôchodkové fondy, a to bez ohľadu na ich právnu formu. Na tento účel sa návrhom zavádza výnimka z podmienky týkajúcej sa podliehania dani uplatniteľnej podľa smernice.

Po tretie, v súlade s navrhovanými zmenami týkajúcimi sa smernice IRD už členské štáty nebudú môcť požadovať predchádzajúce povolenie ani administratívny postup na overenie, či sú v čase výplaty splnené podmienky na oslobodenie od dane, pričom budú podliehať kontrolám *ex post* a uplatňovaniu pravidiel proti zneužívaniu zo strany členských štátov. Podobne ako v prípade smernice IRD, ak daňovník nebude schopný v čase výplaty overiť oprávnenosť, uplatnia sa buď postupy podľa smernice FASTER, alebo vnútroštátne postupy vrátenia dane v primeranej lehote.

Napokon sa návrhom aktualizuje v prílohe zoznam foriem spoločností, ktoré môžu využívať výhody plynúce zo smernice, s cieľom zabezpečiť, aby tento zoznam výslovne zahŕňal všetky subjekty, ktoré by svojou povahou mali patriť do rozsahu pôsobnosti smernice. Komisia je tiež oprávnená prijímať delegované akty s cieľom ďalej meniť prílohu tak, aby zahŕňala budúce právne formy spoločností zavedené členskými štátmi alebo právom EÚ.

Zmeny smernice Rady (EÚ) 2016/1164 (smernica o opatreniach proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam – ATAD)

Smernicou ATAD sa stanovil spoločný rámec pravidiel proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ktorých cieľom je chrániť základ dane z príjmov právnických osôb členských štátov pred agresívnymi praktikami narúšania základu dane a presunu ziskov. V smernici ATAD sa stanovujú pravidlá, ktorými sa určuje minimálna úroveň ochrany v oblasti obmedzenia zahrnutia úrokov, zdaňovania pri odchode, kontrolovaných zahraničných spoločností, hybridných nesúladov a všeobecného pravidla proti zneužívaniu.

Od prijatia smernice ATAD došlo na medzinárodnej úrovni k významnému vývoju, najmä v nadväznosti na prijatie dvojpilierového riešenia OECD/G20 a smernice o druhom pilieri, ktoré sa môžu prekrývať s určitými pravidlami smernice ATAD. Zo skúseností získaných pri praktickom uplatňovaní smernice ATAD tiež vyplýva, že určité ustanovenia už nie sú aktuálne alebo vytvárajú neprimeranú záťaž spojenú s dodržiavaním predpisov, právnu neistotu a roztrieštenosť.

Okrem toho v oblasti činností výskumu a vývoja právny rámec, ktorý členské štáty zaviedli na vnútroštátnej úrovni, vytvára roztrieštené prostredie v celej EÚ, v ktorom neexistuje spoločná minimálna úroveň podpory výskumu a vývoja. Táto situácia často stavia Európsku úniu do menej výhodnej pozície, pokiaľ ide o konkurencieschopnosť voči jej hlavným obchodným partnerom na medzinárodnej úrovni. Tento stav sa ešte viac zhoršuje, ak vezmeme do úvahy, že takéto opatrenia majú v rámci druhého piliera priaznivé zaobchádzanie, čo vedie k tomu, že sa na ne neuplatňujú žiadne alebo len obmedzené dodatočné dorovnávacie dane. Podobne ako v prípade našich kľúčových partnerských ekonomík by sme mali zabezpečiť, aby aj naše podniky v EÚ mohli profitovať z tohto prístupu.

Na základe týchto skutočností sa mení smernica ATAD s cieľom rozšíriť jej vecnú pôsobnosť a zahrnúť plné zaúčtovanie určitých výdavkov na výskum a vývoj. Voľba smernice ATAD ako právneho nástroja je zámerná, keďže tak existujúce opatrenia proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ako aj daňové zaobchádzanie s výskumom a vývojom tvoria prvky základu dane z príjmov právnických osôb a sledujú spoločný cieľ, ktorým je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu.

Zatiaľ čo súčasný rámec stanovuje minimálne štandardy proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, nové ustanovenia riešia výzvy spojené s konkurencieschopnosťou, ktoré

vyplývajú z roztrieštenosti daňových režimov v oblasti výskumu a vývoja v Únii. Zmena smernice ATAD zabezpečuje súlad medzi týmito dvoma regulačnými rámcami a odráža ich spoločné ciele politiky.

Pokiaľ ide o **výskum a vývoj**, **článkom 4** návrhu sa, po prvé, mení názov smernice tak, aby zohľadňoval zahrnutie nových ustanovení týkajúcich sa výdavkov na výskum a vývoj.

Po druhé, do smernice ATAD sa zavádza nová kapitola, ktorej cieľom je stanoviť celoeurópsku nezdaniteľnú položku na výskum a vývoj ako minimálny štandard s cieľom zabezpečiť plnú odpočítateľnosť oprávnených výdavkov na výskum a vývoj (t. j. kapitálové výdavky na vybavenie, stroje a hmotný majetok používaný priamo na výskum a vývoj alebo na podporu zariadení na vykonávanie výskumu a vývoja). Daňovníci si môžu buď okamžite odpočítať oprávnené výdavky v zdaňovacom období, v ktorom vznikli, alebo v ktoromkoľvek zo štyroch nasledujúcich zdaňovacích období.

Po tretie, revízie zahŕňajú pravidlá, ktorými sa má zabezpečiť správne používanie nového ustanovenia a zabrániť jeho zneužívaniu. Na tento účel sa oprávnené výdavky musia používať na výskum a vývoj počas minimálne troch rokov. Zavádzajú sa tiež pravidlá týkajúce sa zrušenia odpočítateľnej položky a vyrovnávacích platieb v prípade, že sú aktíva vyradené, zdemolované alebo prestanú byť vo vlastníctve, pričom treba zohľadniť akúkoľvek vygenerovanú peňažnú hodnotu, aby odpočítateľná položka presne odrážala skutočné investície do výskumu a vývoja.

Nakoniec sa vykonávajú potrebné úpravy vo výpočte EBITDA v súlade s pravidlom o obmedzení zahrnutia úrokov s cieľom zabezpečiť, aby nová nezdaniteľná položka na výskum a vývoj, ktorá sa nepovažuje za odpis ani amortizáciu, neznižovala EBITDA daňovníka a v dôsledku toho ani jeho nárok na odpočítateľnosť úrokov.

Návrhom sa zavádza séria revízií pravidiel proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam uvedených v smernici ATAD.

Pokiaľ ide o **pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov**, **článkom 4** návrhu sa stanovuje povinná hranica vo výške 30 % EBITDA, čím sa členským štátom znemožňuje stanoviť nižšie prahové hodnoty s cieľom obmedziť odpočítateľnosť presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky. Keďže riziká narušania základu dane a presunu ziskov vyplývajú predovšetkým z nadmerných platieb úrokov medzi prepojenými podnikmi, návrhom sa vylučujú z rozsahu pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov úvery poskytnuté neprepojenými podnikmi (t. j. úvery tretích strán) za predpokladu, že sa používajú na financovanie vlastných činností požičiavajúceho si daňovníka, čím sa vylučuje následné poskytovanie úverov v rámci skupiny.

Po druhé, s cieľom zmierniť vplyv pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov, najmä v prípade menších daňovníkov, a zabezpečiť, aby pravidlo bezpečného prístavu vždy odrážalo aktuálnu hospodársku situáciu v Únii, sa v **článku 4** stanovuje povinné pravidlo bezpečného prístavu vo výške 3 miliónov EUR počas prvých troch rokov od nadobudnutia účinnosti smernice a zavádza sa automatická ročná indexácia na základe inflácie. Okrem toho bola zrušená možnosť vylúčiť samostatné subjekty, keďže v dôsledku vylúčenia nízkorizikových úverov od tretej strany v spojení s povinným pravidlom bezpečného prístavu je nadbytočná. Návrhom sa navyše zavádza ochranné opatrenie zamerané na riešenie procyklického účinku pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov, podľa ktorého sa na daňovníka nebude vzťahovať žiadne obmedzenie zahrnutia úrokov, ak sa jeho EBITDA v danom daňovom roku zníži o 50 %.

Po tretie, v návrhu sa objasňuje uplatňovanie voliteľnej výnimky pre dlhodobé projekty verejnej infraštruktúry v súlade so spoločnými prioritami EÚ tým, že sa odvoláva na dlhodobé verejnoprospešné projekty namiesto infraštruktúry. Okrem toho sa zavádza povinné dočasné vylúčenie pre obranný sektor v prípade investícií, ktoré boli začaté v prvých piatich zdaňovacích obdobiach od nadobudnutia účinnosti iniciatívy.

Napokon, s cieľom zjednodušiť fungovanie pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov sa viaceré možnosti stávajú povinnými, a to konkrétne pravidlo o výnimke pre skupinu s cieľom zohľadniť obavy kapitálovo náročných odvetví, ktoré sú z oprávnených dôvodov vysoko zadlžené, a mechanizmus prenosu do budúcich období s cieľom zabezpečiť, aby toto pravidlo zohľadňovalo výkyvy ziskovosti daňovníka a poskytovalo podporu startupom.

Pokiaľ ide o **všeobecné pravidlo proti zneužívaniu**, **článkom 4** sa aktualizuje jeho znenie s cieľom zabezpečiť, aby bol jeho rozsah dostatočne široký na to, aby zahŕňal všetky priame dane, ktorým podliehajú spoločnosti, predovšetkým s cieľom zaistiť, aby sa pravidlo vzťahovalo na zrážkové dane alebo dorovnávacie dane vyplývajúce zo smernice (EÚ) 2022/2523.

Pokiaľ ide o **pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností**, návrhom sa, po prvé, zohľadňuje skutočnosť, že cieľ a účinky týchto pravidiel sa do značnej miery prekrývajú s pravidlom zahrnutia príjmov stanoveným v smernici (EÚ) 2025/2523 (rámec druhého piliera). **Článkom 4** sa preto zavádza výnimka z pravidla týkajúceho sa kontrolovaných zahraničných spoločností pre daňovníkov, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti rámca druhého piliera. Všetky spoločnosti so sídlom v EÚ budú môcť využiť túto výnimku pre svoje nízko zdanené dcérske spoločnosti okrem prípadov, keď má skupina sídlo v jurisdikcii, ktorá uplatňuje kvalifikovaný režim súbežného uplatňovania, a nízko zdanená kontrolovaná zahraničná dcérska spoločnosť nepodlieha kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani, alebo ak kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani podlieha, je v súvislosti s uvedenou daňou priznané vrátenie dane alebo priama či nepriama finančná výhoda.

Po druhé, **článkom 4** sa zavádza výnimka z pravidla týkajúceho sa kontrolovaných zahraničných spoločností pre malé a stredné skupiny. Z informácií získaných z výmen informácií s viacerými členskými štátmi vyplýva, že za približne desať rokov od začiatku uplatňovania smernice ATAD nemali správne orgány takmer žiadne prípady kontrolovaných zahraničných spoločností, ktoré by boli spojené s MSP. To naznačuje, že tieto pravidlá sa na MSP uplatňujú len zriedka, čo môže byť spôsobené tým, že prevádzkové štruktúry týchto spoločností nezahŕňajú žiadnu alebo len malú cezhraničnú činnosť. Ich vylúčenie by teda nebránilo úsiliu bojovať proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a daňovým únikom ani proti agresívnemu daňovému plánovaniu. Prinieslo by naopak výrazné úspory nákladov a zdrojov, a teda výhody, a to tak pre spoločnosti, ako aj pre daňové správy. Cieľom oslobodenia týchto skupín je preto znížiť neprimerané náklady na dodržiavanie predpisov a administratívnu záťaž pre menšie podniky pôsobiace na vnútornom trhu.

Po tretie, s cieľom zjednodušiť a zefektívniť rámec pre kontrolované zahraničné spoločnosti v celej Únii sa v návrhu stanovuje model A ako jediný možný prístup a vypúšťa sa možnosť vykonávať pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností uplatnením modelu B.

Napokon, **pravidlá týkajúce sa hybridných nesúladov** bránia spoločnostiam vo využívaní rozdielov medzi vnútroštátnymi pravidlami s cieľom vyhnúť sa zdaneniu. V niektorých prípadoch, napríklad pokiaľ ide o importované nesúlady, sa však uplatňovanie týchto

pravidiel ukázalo ako mimoriadne zložité tak pre daňovníkov, ako aj pre daňové správy. S cieľom zjednodušiť pravidlá týkajúce sa hybridných nesúladov a zabezpečiť ich proporcionalitu sa **článkom 4** návrhu vypúšťajú zo smernice ATAD pravidlá týkajúce sa importovaných nesúladov.

Zmeny smernice Rady (EÚ) 2017/1852 (smernica o mechanizmoch riešenia sporov)

Smernica o mechanizmoch riešenia sporov stanovuje pravidlá na rýchle a účinné riešenie sporov týkajúcich sa výkladu daňových zmlúv tak pre podniky, ako aj pre občanov, a zaoberá sa otázkami dvojitého zdanenia. **Článkom 5** návrhu sa zavádzajú cielené zmeny smernice o mechanizmoch riešenia sporov s cieľom riešiť rozdielne výklady zistené v praxi, zefektívniť postupy a zlepšiť prístup daňovníkov k mechanizmom riešenia sporov. Cieľom týchto zmien je zachovať celkovú štruktúru smernice a zároveň zaviesť objasnenia a procesné zjednodušenia.

Zmenou článku 2 smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa objasňuje, že ak je tou istou spornou otázkou priamo ovplyvnené zdanenie viac ako jednej osoby, každá z týchto osôb sa na účely tejto smernice považuje za „ovplyvnenú osobu“. Toto objasnenie má odstrániť neistotu v prípadoch, keď je zapojených viac subjektov, a malo by sa vykladať spolu so zmenami článku 3, ktoré sa týkajú podávania sťažností.

Článok 3 smernice o mechanizmoch riešenia sporov je predmetom viacerých zmien, ktorých cieľom je zefektívniť a objasniť fázu podávania sťažností v rámci tohto postupu. Najskôr sa objasňuje, kto by mal podať sťažnosť v prípade, ak ide o viacero ovplyvnených osôb. Členské štáty musia buď umožniť každej ovplyvnenej osobe, aby podala sťažnosť individuálne v štáte, ktorého je rezidentom, alebo alternatívne povoliť, aby jedna ovplyvnená osoba podala sťažnosť v mene všetkých ovplyvnených osôb. Cieľom tohto prístupu je skombinovať právnu istotu s procesnou flexibilitou. Po druhé, pojem „súbežné podávanie“ sa nahrádza 30-dňovou lehotou na podanie. Táto zmena reaguje na rozdielne vnútroštátne výklady pojmu „súbežne“, ktoré sa v praxi pohybovali od požiadavky podania v ten istý deň až po povolenie dlhších časových rámcov.

V **článku 4** smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa zavádza zmena s cieľom objasniť, že ak príslušné orgány dospejú k záveru, že nemožno dospieť k dohode, mali by o tom bezodkladne informovať daňovníka, namiesto toho, aby čakali na uplynutie dvojročnej lehoty na vzájomnú dohodu. Cieľom je umožniť daňovníkom skorší prístup k fáze rozhodcovského konania a vyhnúť sa zbytočným prieťahom.

Zmenami **článku** 5 smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa objasňuje, že nedodržanie procesných požiadaviek – vrátane nepredloženia informácií v rámci novej 30-dňovej lehoty na predloženie, nepoužitia akceptovaného jazyka alebo neposkytnutia rovnakých informácií všetkým príslušným orgánom – môže mať za následok zamietnutie sťažnosti. Zmenami sa zároveň posilňuje ochrana daňovníkov tým, že od príslušných orgánov sa vyžaduje, aby daňovníkom poskytli možnosť napraviť nedostatky do 30 dní, a tým, že daňovníkom umožňujú predložiť sťažnosť opätovne za predpokladu, že sa dodrží celková lehota. Cieľom je zabrániť neprimeraným procesným zamietnutiam a uľahčiť prístup k tomuto mechanizmu.

Zmenou článku 8 sa objasňuje lehota na podanie námietok proti nezávislým osobám s dobrou povesťou, ktoré sú členmi poradnej komisie. Námietky možno vzniesť len do prijatia konečného rozhodnutia všetkými príslušnými orgánmi. Cieľom tohto pravidla je zabrániť tomu, aby neskoré procesné námietky narušili právnu istotu a zdržali ukončenie konania.

V **článku 10** smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa zmenou stanovuje, že komisia pre alternatívne riešenie sporov môže byť zriadená aj na riešenie sporov týkajúcich sa prípustnosti sťažností, a nielen na rozhodnutie vo veci samej v sporoch týkajúcich sa dvojitého zdanenia. Cieľom je rozšíriť procesnú flexibilitu a uľahčiť efektívne urovnanie sporov v skoršej fáze.

Zmenou pravidiel fungovania v článku 11 smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa objasňuje, že požiadavky týkajúce sa kvalifikácie sa vzťahujú iba na nezávislé osoby s dobrou povesťou, a nie na zástupcov príslušných orgánov. Cieľom tohto objasnenia je predísť zbytočnej nejasnosti pri výklade.

Zmenou článku 16 smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa rieši vzájomné pôsobenie medzi touto smernicou a inými postupmi riešenia sporov založenými na odlišných právnych rámcoch. Stanovuje sa v ňom, že iné prebiehajúce konania sa pozastavia po podaní sťažnosti podľa smernice o mechanizmoch riešenia sporov a ukončia sa až po prijatí sťažnosti všetkými dotknutými príslušnými orgánmi. Cieľom je zabezpečiť, aby daňovníci neboli ponechaní bez ochrany pred dvojitým zdanením, a zároveň zabrániť prekrývaniu paralelných postupov.

Zmenou článku 17 smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa majú zaviesť dodatočné objasnenia pre fyzické osoby a menšie podniky, ktoré využívajú zjednodušený systém podávania sťažností. Cieľom je predísť nejasným procesným situáciám a uľahčiť koordináciu medzi príslušnými orgánmi v prípadoch, keď sa oznámenia predkladajú výlučne príslušnému orgánu štátu, ktorého je daňovník rezidentom.

Novým článkom 19a smernice o mechanizmoch riešenia sporov sa zavádza nové ustanovenie, ktorým sa Rada splnomocňuje prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanovia technické a procesné pravidlá potrebné na zabezpečenie jednotného a účinného uplatňovania smernice. Návrh odráža názor, že určité interpretačné a procesné ťažkosti nemožno primerane vyriešiť výlučne prostredníctvom cielených legislatívnych zmien a že si môžu vyžadovať podrobnejšie vykonávacie predpisy.

A napokon sa zmenou článku 21 smernice o mechanizmoch riešenia sporov zavádza harmonizovaný rámec štatistického vykazovania a Komisia sa splnomocňuje prijať vykonávacie akty týkajúce sa formátu a podmienok oznamovania štatistických údajov. Cieľom je zabezpečiť jednotnosť podávania správ vo všetkých členských štátoch a zosúladenie so štatistickým rámcom OECD, čím sa zlepší transparentnosť a hodnotenie fungovania smernice.

Zmeny smernice Rady EÚ 2025/50 (smernica o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach – FASTER)

Smernicou FASTER sa zvyšuje efektívnosť a bezpečnosť postupov v oblasti zrážkovej dane v EÚ pre investorov, finančných sprostredkovateľov a vnútroštátne daňové správy. V smernici FASTER sa predovšetkým stanovujú štandardizované zrýchlené postupy úľavy na dani pri zdroji a rýchleho vrátenia zrážkovej dane vyberanej z dividend a úrokov z verejne obchodovaných cenných papierov.

Ako už bolo podrobne uvedené, návrhom sa rozširuje rozsah oslobodenia od zrážkovej dane podľa smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach, pričom sa vylučujú predbežné postupy pred priznaním tejto výhody plynúcej z príslušných oslobodení od zrážkovej dane.

V praxi však uplatňovanie týchto výnimiek môže spôsobiť ťažkosti v súvislosti s verejne obchodovanými cennými papiermi, ktoré sú držané prostredníctvom finančných sprostredkovateľov a na účtoch registrovaných na meno poverenej osoby. V takomto prípade vyplácajúca spoločnosť často nie je schopná v čase výplaty určiť, či sú splnené podmienky na oslobodenie od zrážkovej dane, a to najmä v prípadoch, keď nie sú k dispozícii informácie o vlastníctve týkajúce sa portfóliových investorov (zvyčajne podiel menej ako 5 %).

V dôsledku toho by vyplácajúca spoločnosť nebola schopná posúdiť, či investor spĺňa podmienky podľa zmenenej smernice o materských a dcérskych spoločnostiach a zmenenej smernice IRD, a preto nemožno túto výnimku uplatniť vopred. Smernica FASTER by v takýchto prípadoch mohla priniesť výrazné zjednodušenie.

Podľa súčasných ustanovení smernice FASTER však členské štáty môžu zamietnuť prístup k štandardizovaným zrýchleným postupom v prípade, ak sa požaduje úplné oslobodenie od zrážkovej dane. Tým by sa *de facto* zabránilo tomu, aby sa výhody postupov podľa smernice FASTER pri vrátení daní uplatňovali na výplaty, ktoré spĺňajú podmienky na oslobodenie od dane podľa rozšíreného rozsahu pôsobnosti smernice IRD a smernice o materských a dcérskych spoločnostiach. Z uvedeného dôvodu sa v **článku 6** návrhu upravuje rozsah pôsobnosti smernice FASTER, aby sa zabezpečilo, že sa bude vzťahovať aj na vrátenia v prípadoch v rozsahu pôsobnosti smernice IRD/smernice o materských a dcérskych spoločnostiach.

2026/0163 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa menia smernice 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EÚ, (EÚ) 2016/1164, (EÚ) 2017/1852, (EÚ) 2025/50, pokiaľ ide o zjednodušenie rámca Únie pre priame zdaňovanie a podporu rastu a konkurencieschopnosti EÚ

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[1],

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[2],

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje, aby pravidlá priameho zdaňovania boli v praxi jasné, konzistentné a účinné. Únia v posledných desaťročiach prijala viacero smerníc v oblasti priameho zdaňovania, ktorých cieľom je odstrániť dvojité zdanenie, zabezpečiť daňovú neutralitu, uľahčiť riešenie sporov a predísť vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam v cezhraničných situáciách.

(2) *Acquis* v oblasti priameho zdaňovania predstavuje pre Úniu významný úspech. Smernica Rady 2003/49/ES[3], smernica Rady 2009/133/EÚ[4] a smernica Rady 2011/96/EÚ[5] ako súčasť tohto *acquis* prispeli k fungovaniu vnútorného trhu tým, že uľahčujú cezhraničné hospodárske činnosti, najmä odstránením zrážkových daní pri určitých platbách v rámci skupiny a zabezpečením daňovej neutrality pri cezhraničných reorganizáciách. Smernicou Rady (EÚ) 2016/1164[6] sa posilnila ochrana vnútorného trhu tým, že sa stanovili koordinované pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré môžu narušiť hospodársku súťaž a mať vplyv na rozdelenie práv zdaňovať, čím sa riešia riziká spojené s narúšaním základu

---

1 Ú. v. EÚ C , , s. .

2 Ú. v. EÚ C , , s. .

3 Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi pridruženými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

4 Smernica Rady 2009/133/ES z 19. októbra 2009 o spoločnom systéme zdaňovania, uplatniteľnom pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov a pri premiestnení sídla SE alebo SCE medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2009, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj).

5 Smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).

6 Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj).

dane a presunom ziskov. Smernica Rady (EÚ) 2017/1852[7] ďalej prispela k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa ňou stanovili mechanizmy na účinné riešenie cezhraničných sporov v Únii, ktoré zahŕňajú dvojité zdanenie alebo vyplývajú zo zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia.

(3) Hoci sú ciele uvedených smerníc stále platné, praktické skúsenosti vyplývajúce z ich uplatňovania ukázali štrukturálne nedostatky, ako aj narastajúcu mieru zložitosti. Viaceré súbežne uplatňované súbory pravidiel prijaté v priebehu času vedú k viacvrstvovému daňovému rámcu. Navyše vzájomné pôsobenie medzi uvedenými smernicami a nedávnym vývojom v medzinárodnom daňovom prostredí, najmä smernicou Rady (EÚ) 2022/2523[8] o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín, v niektorých prípadoch viedlo k prekrývaniu, duplicitám a situáciám viacúrovňovej regulácie zameranej na podobné ciele. Existencia početných možností vykonávania a používanie pojmov, ktoré nie sú jednotne vymedzené, okrem toho viedli k rozdielnym prístupom v jednotlivých členských štátoch a prispeli k veľmi roztrieštenému daňovému rámcu v Únii. Niektoré ustanovenia daňového rámca Únie už nie sú v súlade so súčasným hospodárskym a právnym vývojom, čo vedie k zastaraným pravidlám.

(4) Uvedené faktory prispievajú k právnej neistote pre daňovníkov a daňové správy v Únii, zvyšujú riziko sporov a nezamýšľaných daňových výsledkov a vedú k značným nákladom na dodržiavanie predpisov a administratívnemu zaťaženiu, najmä v prípade cezhraničných činností, čím oslabujú účinné fungovanie vnútorného trhu a nepriaznivo ovplyvňujú konkurencieschopnosť podnikov pôsobiacich v Únii. Daňovníci pôsobiaci naprieč vnútorným trhom môžu podliehať rozdielnym pravidlám, ktorými sa vykonáva daňový rámec Únie, a môžu sa potýkať so zaťažujúcimi požiadavkami na dodržiavanie predpisov a s neefektívnosťou postupov.

(5) S cieľom riešiť tieto nedostatky je potrebné zjednodušiť a zefektívniť rámec Únie pre priame zdaňovanie tak, aby sa zároveň zachovala najvyššia úroveň ochrany vnútorného trhu. To si vyžaduje zníženie zložitosti, odstránenie prekrývania a zabezpečenie jednotnejšieho uplatňovania daňových pravidiel vo všetkých členských štátoch. Vzhľadom na cezhraničnú povahu zistených problémov je nutný koordinovaný prístup na úrovni Únie s cieľom zabezpečiť konzistentné riešenia a zabrániť ďalšej fragmentácii. Touto smernicou by sa preto mali zaviesť cielené zmeny smerníc 2003/49/ES, 2009/133/ES, 2011/96/EÚ, (EÚ) 2016/1164 a (EÚ) 2017/1852. Hoci už to predstavuje významný krok pri zjednodušovaní a zefektívňovaní daňového rámca Únie, takisto je potrebné zmeniť smernicu Rady (EÚ) 2025/50[9] s cieľom zabezpečiť, aby sa oslobodenie od zrážkovej dane podľa smerníc 2003/49/ES a 2011/96/EÚ mohlo uplatňovať aj na príjem plynúci z verejne obchodovaných cenných papierov. Celkovo by tieto zmeny mali znížiť náklady na dodržiavanie predpisov a administratívnu záťaž, zlepšiť právnu istotu a zabezpečiť súdržnejšie vzájomné pôsobenie existujúcich pravidiel. Mali by tiež prispievať

---

[7] Smernica Rady (EÚ) 2017/1852 z 10. októbra 2017 o mechanizmoch riešenia sporov týkajúcich sa zdanenia v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 265, 14.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj).

[8] Smernica Rady (EÚ) 2022/2523 zo 14. decembra 2022 o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín v Únii (Ú. v. EÚ L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

[9] Smernica Rady (EÚ) 2025/50 z 10. decembra 2024 o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach (Ú. v. EÚ L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).

k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a podporovať konkurencieschopnosť podnikov pôsobiacich v Únii.

(6) Zložitosť a roztrieštenosť rámca Únie pre priame dane obzvlášť postihuje malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), napriek tomu, že sa s nimi vo všeobecnosti spájajú len malé riziká narušania základu dane a presunu ziskov. S cieľom zabezpečiť, aby povinnosti týkajúce sa dodržiavania predpisov zostali primerané, je preto dôležité stanoviť cielené zjednodušujúce opatrenia pre MSP.

(7) Veľké nadnárodné skupiny podnikov a veľké vnútroštátne skupiny, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2022/2523, zároveň podliehajú zložitým a globálne koordinovaným pravidlám, ktoré majú zabezpečiť minimálnu úroveň zdanenia v každej jurisdikcii, v ktorej pôsobia. Hoci tieto pravidlá zohrávajú kľúčovú úlohu pri riešení narušania základu dane a presunu ziskov, prinášajú aj rozsiahle povinnosti týkajúce sa dodržiavania predpisov a môžu viesť k prekrývajúcim sa požiadavkám pri interakcii s existujúcimi daňovými pravidlami na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni. S cieľom zachovať konkurencieschopnosť podnikov pôsobiacich v Únii a zároveň udržať vysokú úroveň ochrany pred vyhýbaním sa daňovým povinnostiam je preto dôležité stanoviť cielené zjednodušujúce opatrenia pre subjekty v rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice, aby sa zabezpečila súdržnosť daňového systému a zmiernilo zaťaženie spojené s dodržiavaním predpisov.

(8) V smerniciach 2003/49/ES a 2011/96/EÚ sa stanovujú oslobodenia od zrážkovej dane z určitých cezhraničných výplat úrokov, licenčných poplatkov, dividend a iného rozdelenia zisku, čím smernice prispievajú k odstráneniu dvojitého zdanenia v rámci Únie. Rozdiely v koncepcii a obmedzená vecná pôsobnosť uvedených smerníc, najmä pokiaľ ide o požiadavky na minimálne držanie podielov, však viedli k ich nejednotnému vykonávaniu v jednotlivých členských štátoch a k zvýšeným nákladom na dodržiavanie predpisov, čo môže narúšať investičné rozhodnutia podnikov pôsobiacich naprieč vnútorným trhom. Zostávajúce zrážkové dane v Únii vytvárajú prekážky a znižujú daňovú neutralitu cezhraničných investícií.

(9) S cieľom zjednodušiť fungovanie vnútorného trhu a posilniť jeho konkurencieschopnosť je vhodné rozšíriť vecnú pôsobnosť oboch smerníc. Na tento účel by sa mali odstrániť požiadavky na minimálny percentuálny podiel a minimálne obdobie držania podielu ako podmienky na priznanie oslobodenia od zrážkovej dane a v prípade dividend alebo iného rozdelenia zisku ako podmienky na priznanie oslobodenia na základe účasti. Vzhľadom na tento širší rozsah pôsobnosti by sa takisto mala zrušiť možnosť členských štátov nahradiť kritérium účasti na kapitáli kritériom účasti na hlasovacích právach, aby sa zabezpečilo jednotnejšie a predvídateľnejšie uplatňovanie uvedených smerníc. Okrem toho, aby sa odstránili daňové prekážky pre cezhraničné dôchodkové inštitúcie, rozdeľovanie dividend takýmto subjektom by malo byť oslobodené od zrážkovej dane bez ohľadu na ich právnu formu a odchylne od podmienky týkajúcej sa podliehania dani. Ďalej s cieľom zabezpečiť, aby pravidlá umožňujúce členským štátom stanoviť, že poplatky vzťahujúce sa na účasť a straty vyplývajúce z rozdelenia ziskov dcérskej spoločnosti sa neodpočítavajú od zdaniteľných ziskov materskej spoločnosti, zostali primerané vzhľadom na rozšírený rozsah pôsobnosti smernice 2011/96/EÚ, by sa uplatňovanie tejto možnosti malo povoliť v prípade, keď je účasť dostatočne veľká na to, aby odôvodňovala vzniknuté náklady na riadenie. Na tento účel by sa mala vyžadovať minimálne 10 %-ná účasť na kapitáli dcérskej spoločnosti.

(10) S cieľom predísť situáciám dvojitého nezdanenia je vhodné zabezpečiť, aby výplaty úrokov a licenčných poplatkov podliehali zdaneniu aspoň raz, a to buď prostredníctvom zrážkovej dane, alebo odopretím odpočítateľnosti týchto výplat pri zdroji. Hoci smernica 2003/49/ES už zahŕňa požiadavku týkajúcu sa podliehania dani v rámci Únie, na riešenie situácií, keď toky príjmov z úrokov a licenčných poplatkov, ktoré opúšťajú Úniu, zostávajú nezdanené v cieľovej krajine, je potrebné dodatočné opatrenie. Vo všeobecnosti by členské štáty mali na výplaty úrokov a licenčných poplatkov naďalej uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá vrátane pravidiel vyplývajúcich z platných daňových zmlúv. Osobitné ochranné opatrenie by sa malo uplatňovať, ak jurisdikcia tretej krajiny, v ktorej je príjemca výplaty usadený, z úrokov a licenčných poplatkov daň z príjmov právnických osôb nevyberá alebo ak na takýto príjem uplatňuje nulovú sadzbu dane z príjmov právnických osôb, pričom v členskom štáte zdroja sa nevyberá žiadna zrážková daň. Ochranné opatrenie by bolo cielené na konkrétny tok príjmov a zohľadňovalo by len daňovú situáciu priameho príjemcu platby. Toto pravidlo by tak odbremenilo platiteľa od potreby vysledovať sprostredkovateľské štruktúry. Nemalo by tým byť dotknuté uplatňovanie vnútroštátnych a zmluvných ustanovení proti zneužívaniu a zásad Únie týkajúcich sa skutočného vlastníctva. Uvedené ochranné opatrenie by sa však nemalo uplatňovať, ak príjemca výplaty za dané zdaňovacie obdobie podlieha kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani a v súvislosti s touto daňou nezíska žiadne vrátenie dane ani priame či nepriame finančné výhody, alebo je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov, ktorá za uvedené zdaňovacie obdobie patrí do rozsahu pôsobnosti pravidiel stanovených v smernici (EÚ) 2022/2523 alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, do rozsahu pôsobnosti modelových pravidiel OECD[10]. V tejto súvislosti sa ochranné opatrenie môže uplatňovať aj tak, ak sa hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov nachádza v jurisdikcii s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania za dané zdaňovacie obdobie.

(11) Žiadne podobné opatrenie nie je potrebné na riešenie rizík dvojitého nezdanenia rozdeľovaných ziskov (dividend), keďže takéto rozdeľovanie sa už zdaňuje v rámci Únie, a to buď na úrovni rozdeľujúcej spoločnosti, alebo na úrovni príjemcu.

(12) Rozsiahle a rôznorodé procesné požiadavky, ktoré niektoré členské štáty uplatňujú ako podmienky pre uplatňovanie oslobodení od zrážkovej dane stanovených v smerniciach 2003/49/ES a 2011/96/EÚ, v praxi vytvárajú značnú administratívnu záťaž pre daňovníkov a daňové orgány v Únii a bránia účinnému fungovaniu týchto oslobodení. V záujme zníženia tejto záťaže, zvýšenia právnej istoty a podpory konkurencieschopnosti vnútorného trhu je vhodné, aby sa tieto procesné požiadavky zjednodušili a zefektívnili. V tejto smernici by sa preto malo stanoviť, aby členské štáty v čase výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov alebo rozdelenia ziskov nevyžadovali predchádzajúce povolenie ani administratívne postupy na overenie toho, či sú splnené podmienky na oslobodenie od dane. Týmto by nemali byť dotknuté právomoci členských štátov vykonávať *kontroly ex post* a uplatňovať vnútroštátne pravidlá proti zneužívaniu vrátane pravidiel týkajúcich sa skutočného vlastníctva.

(13) V prípade verejne obchodovaných cenných papierov sú portfóloví investori, ktorých podiel vo vyplácajúcej spoločnosti nepresahuje určitú prahovú hodnotu, pre túto

[10] OECD (2021), *Tax Challenges Arising from Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Inclusive Framework on BEPS* [Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva – globálne modelové pravidlá proti narušaniu základu dane (druhý pilier): inkluzívny rámec pre boj proti BEPS], Projekt OECD/G20 zameraný na narušanie základu dane a presun ziskov, OECD Publishing, Paríž, https://doi.org/10.1787/782bac33-en.

spoločnosť často neznámi, keďže takéto cenné papiere sú často držané na účtoch registrovaných na meno poverenej osoby. Vyplácajúca spoločnosť preto nemusí byť schopná vopred určiť, či sú splnené podmienky na oslobodenia od zrážkovej dane stanovené v smerniciach 2003/49/ES a 2011/96/EÚ, čo môže brániť skutočnému prístupu k týmto oslobodeniam. V smernici (EÚ) 2025/50 sa stanovili štandardizované postupy úľavy na dani pri zdroji a rýchleho vrátenia nadmernej zrážkovej dane z príjmov z verejne obchodovaných cenných papierov. S cieľom zabrániť neefektívnym a zaťažujúcim vnútroštátnym postupom a zabezpečiť, aby daňovníci, ktorí majú nárok na oslobodenia stanovené v smerniciach 2003/49/ES a 2011/96/EÚ, mohli využívať aj spoločné postupy stanovené v smernici (EÚ) 2025/50, by sa uvedená smernica mala zmeniť tak, aby príjmy z verejne obchodovaných cenných papierov, ktoré spĺňajú podmienky na uvedené oslobodenia, neboli z postupov úľavy na dani pri zdroji alebo rýchleho vrátenia dane vylúčené.

(14) Ak výplaty, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smerníc 2003/49/ES a 2011/96/EÚ, spĺňajú hmotnoprávne podmienky na oslobodenie od zrážkovej dane, ale daň sa napriek tomu zrazí, napríklad preto, že vyplácajúca spoločnosť nedokáže vopred určiť, či sú tieto podmienky splnené, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa nadmerná daň vrátila prostredníctvom štandardných postupov vrátenia dane v primeranej lehote. Na tento účel by sa smernica 2011/96/EÚ mala zosúladiť so smernicou 2003/49/ES, pokiaľ ide o lehoty na predkladanie žiadostí o vrátenie dane a na ich spracovanie.

(15) V smernici 2003/49/ES sa stanovuje, že stála prevádzkareň sa má považovať za platiteľa úrokov alebo licenčných poplatkov, ak výplata predstavuje pre túto stálu prevádzkareň daňovo odpočítateľný výdavok. S cieľom zabrániť právnej neistote a zabezpečiť, aby sa toto pravidlo uplatňovalo spôsobom, ktorý je v súlade s cieľom smernice, je vhodné objasniť, že smernica 2003/49/ES sa uplatňuje na výplaty, ktoré možno pripísať činnostiam stálej prevádzkarne, bez ohľadu na to, či sú tieto výplaty daňovo odpočítateľné v členskom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

(16) V smernici 2009/133/ES sa stanovujú spoločné pravidlá na zníženie daňových prekážok a zabezpečenie daňovej neutrality pri reorganizáciách týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov vrátane zlúčenia, rozdelenia, čiastočného rozdelenia, prevodu aktív, výmeny akcií a premiestnenia sídla európskej spoločnosti (SE) alebo európskeho družstva (SCE). Vývoj práva Únie týkajúceho sa obchodných spoločností, najmä vývoj v dôsledku smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132[11] zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121[12], viedol k nesúladu medzi rozsahom pôsobnosti daňových pravidiel a ustanovení práva obchodných spoločností. To vedie k právnej neistote pre podniky a ohrozuje konkurencieschopnosť na vnútornom trhu. S cieľom zabezpečiť súlad medzi daňovým rámcom a právom obchodných spoločností by sa vymedzenia pojmov v smernici 2009/133/ES mali zosúladiť so smernicou (EÚ) 2017/1132 tak, aby zahŕňali ďalší podtyp zlúčenia alebo splynutia a „rozdelenie so založením nových nástupníckych spoločností“.

(17) Smernica 2009/133/ES sa vzťahuje aj na premiestnenie sídla európskej spoločnosti (SE) alebo európskeho družstva (SCE). Vzhľadom na zásadu neutrality je potrebné,

---

[11] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

[12] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121 z 27. novembra 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o cezhraničné premeny, zlúčenia alebo splynutia a rozdelenia (Ú. v. EÚ L 321, 12.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj).

aby sa na cezhraničné premeny, ktoré zahŕňajú aspoň premiestnenie sídla premenenej spoločnosti z pôvodného členského štátu do cieľového členského štátu, vzťahovalo rovnaké daňové zaobchádzanie. Preto by sa do smernice 2009/133/ES mala vložiť nová kapitola o pravidlách uplatniteľných na cezhraničné premeny, podľa ktorej by sa v súlade so zvyškom smernice malo zdaňovanie kapitálových ziskov, ktoré vzniknú z aktív spoločnosti prechádzajúcej cezhraničnou premenou, odložiť až do skutočného scudzenia takýchto aktív, pokiaľ spoločnosť zostáva daňovým rezidentom v pôvodnom členskom štáte alebo si v tomto členskom štáte ponecháva stálu prevádzkareň, s ktorou sú takéto aktíva naďalej spojené.

(18) Vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora z 1. októbra 2009 vo veci C-247/08[13] je vhodné zrevidovať zoznam foriem spoločností uvedený v prílohe k smernici 2003/49/ES, v časti A prílohy I k smernici 2009/133/ES a v časti A prílohy I k smernici 2011/96/EÚ s cieľom zabezpečiť, aby sa tento zoznam výslovne vzťahoval na všetky subjekty, ktoré by svojou povahou mali patriť do rozsahu pôsobnosti uvedených smerníc.

(19) V smernici (EÚ) 2016/1164 sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu, vrátane osobitných pravidiel týkajúcich sa obmedzenia odpočítateľnosti úrokov, kontrolovaných zahraničných spoločností, zdaňovania pri odchode, hybridných nesúladov, ako aj všeobecné pravidlo proti zneužívaniu. Týmito pravidlami sa nastoľuje spoločný rámec na zabezpečenie minimálnej úrovne ochrany pred narúšaním základu dane a presunom ziskov v rámci Únie.

(20) S cieľom posilniť konkurencieschopnosť Únie, podporiť inovácie a uľahčiť zelenú a digitálnu transformáciu je dôležité podporovať investície do výskumu a vývoja na celom vnútornom trhu. Najmä vzhľadom na meniace sa medzinárodné daňové prostredie by daňové systémy mali naďalej účinne a cielene podporovať skutočné činnosti výskumu a vývoja. Na tento účel by sa mal v smernici (EÚ) 2016/1164 stanoviť spoločný rámec pre daňové zaobchádzanie s určitými výdavkami na výskum a vývoj, ktorým sa zabezpečí jednoduchosť, právna istota a konzistentnosť s cieľom udržať rovnaké podmienky v záujme zvýšenia medzinárodnej konkurencieschopnosti.

(21) Kapitálové výdavky na vybavenie, stroje a iný hmotný majetok používané daňovníkmi na výskum a vývoj alebo používané na poskytovanie zariadení na vykonávanie takýchto činností by mali byť plne odpočítateľné od zdaniteľného príjmu s cieľom presadzovať inovácie, posilniť vnútorný trh a podnietiť investície do nových technológií. Vytvorením rámca nastoľujúceho rovnaké podmienky pre odpočítateľnosť takýchto výdavkov by sa znížili prekážky, ktorým čelia podniky pôsobiace cezhranične v rámci Únie. Na tento účel by sa daňovníkom malo umožniť, aby si odpočítali oprávnené výdavky zo svojho základu dane, a to buď v zdaňovacom období, v ktorom vznikli, alebo podľa vlastnej voľby v ktoromkoľvek zo štyroch nasledujúcich zdaňovacích období.

(22) S cieľom zabezpečiť právnu istotu, zjednodušiť uplatňovanie pravidiel a predísť zneužívaniu by sa mali stanoviť podmienky na určenie minimálneho časového obdobia, počas ktorého sa oprávnené výdavky musia použiť na výskum a vývoj, zrušenie odpočítateľnej položky, ako aj zaobchádzanie s vyrovnávacími platbami pri vyradení. Od daňovníkov, ktorí využívajú danú odpočítateľnú položku, by sa preto malo vyžadovať, aby oprávnené výdavky používali v plnej miere a výlučne na výskum

[13] Rozsudok Súdneho dvora z 1. októbra 2009, Gaz de France – Berliner Investissement SA/ Bundeszentralamt für Steuern, C-247/08, ECLI:EU:C:2009:600.

a vývoj počas minimálneho obdobia troch rokov. Ak daňovník prestane vlastniť, zdemoluje alebo inak vyradí majetok, s ktorým sú uvedené oprávnené výdavky spojené, a vytvorí tak akúkoľvek peňažnú hodnotu, táto hodnota by sa mala zohľadniť s cieľom zabezpečiť, aby odpočítateľná položka presne odrážala skutočné investície do výskumu a vývoja.

(23) V súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality je stanovenie minimálnej úrovne harmonizácie v rámci Únie, pokiaľ ide o daňovú odpočítateľnosť kapitálových výdavkov používaných na výskum a vývoj, dostatočné na zabezpečenie toho, aby výskum a vývoj zostali ústredným prvkom konkurencieschopnosti Únie a prispievali k nastoľovaniu rovnakých podmienok na vnútornom trhu. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci, by preto členské štáty mali mať možnosť uplatňovať vnútroštátne ustanovenia, ktoré umožňujú výhodnejšiu daňovú odpočítateľnosť oprávnených výdavkov.

(24) Komisia vo svojom hodnotení smernice (EÚ) 2016/1164[14] dospela k záveru, že pravidlá uvedenej smernice sú zložité a využívajú sa pri nich alternatívne prístupy, početné voliteľné výnimky a prahové hodnoty. Predovšetkým rozdiely v kľúčových koncepciách a vymedzení pojmov, ako aj koexistencia rôznych modelov zdaňovania kontrolovaných zahraničných spoločností a rôznych možností týkajúcich sa pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov viedli k roztrieštenosti právneho rámca Únie pre zdaňovanie, právnej neistote pre daňovníkov a vyššej záťaži súvisiacej s dodržiavaním predpisov, a to najmä pre podniky pôsobiace cezhranične. Platí to aj v prípade, keď riziko narušania základu dane a presunu ziskov nie je veľké, t. j. v prípade MSP. Z toho vyplýva, že uplatniteľný právny rámec môže viesť k záťaži, ktorá nie je úmerná reálnemu riziku, ktoré rieši. Navyše vzhľadom na globálnu minimálnu úroveň zdanenia, ktorá sa zaviedla nedávno smernicou (EÚ) 2022/2523, by sa smernica (EÚ) 2016/1164 mala upraviť tak, aby sa zabránilo prekrývaniu a redundanciám, pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti, ciele a účinky, vrátane situácií dvojitého zdanenia a duplicitných oznamovacích povinností, ktoré vyplývajú z koexistencie týchto dvoch rámcov.

(25) Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov stanovené v článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164 má odrádzať od agresívneho daňového plánovania, keď daňovníci využívajú umelo nadhodnotené platby úrokov tým, že nadmerný dlh umiestňujú do jurisdikcií s vysokým zdanením. Hoci má toto pravidlo dôležitú úlohu pri predchádzaní vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, pre koexistenciu rôznych prahových hodnôt, voliteľných vyňatí a výnimiek a únikových doložiek, ktoré členské štáty implementujú rôzne, často hrozí, že riziká narušania základu dane a presunu ziskov nebudú cielene riešené primeraným spôsobom. Táto flexibilita prispela k značnej roztrieštenosti, zvýšeným nákladom na dodržiavanie predpisov a právnej neistote v rámci vnútorného trhu. Pravidlo týkajúce sa obmedzenia zahrnutia úrokov môže mať takisto negatívny vplyv na schopnosť spoločností financovať investície a rast, keďže sa neprispôsobuje zmenám v hospodárskom prostredí, najmä v súvislosti s rastúcimi úrokovými sadzbami a infláciou. Okrem toho môže toto pravidlo neprimerane postihovať kapitálovo náročné odvetvia, ako sú nehnuteľnosti, infraštruktúra a inovačné startupy, ktoré využívajú dlhodobé dlhové financovanie. V neposlednom rade zároveň hrozí, že súčasné pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov bude predstavovať zbytočnú záťaž pre MSP, a to aj napriek tomu, že tieto spoločnosti

[14] Pracovný dokument útvarov Komisie: Hodnotenie smernice Rady (EÚ) 2016/1164, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu.

majú menej zdrojov a príležitostí na agresívne daňové plánovanie s využitím úrokových platieb.

(26) Zmeny článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164 sú preto potrebné na zjednodušenie jeho uplatňovania, lepšie zosúladenie s jeho cieľom a zabezpečenie toho, aby toto pravidlo naďalej spĺňalo svoj účel a zároveň podporovalo skutočné investície v Únii. Dôležité je najmä znížiť počet možností, ktoré majú členské štáty k dispozícii, aktualizovať štruktúru pravidla, objasniť rozsah jeho pôsobnosti a zohľadniť nový spoločný rámec pre daňové zaobchádzanie s určitými výdavkami na výskum a vývoj.

(27) Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov je navrhnuté tak, aby sa zabezpečilo, že väčšina nákladov na prijaté úvery a pôžičky tretích strán zostane odpočítateľná na daňové účely, keďže takéto financovanie vo všeobecnosti predstavuje obmedzené riziko narušania základu dane a presunu ziskov. Možnosť ponechaná členským štátom, aby pri transpozícii uvedeného pravidla uplatňovali nižšie prahové hodnoty pre odpočítateľnosť, však viedla k rozdielnym prístupom v rámci Únie, väčšej zložitosti a menšej právnej istote pre daňovníkov. S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie pravidla a rovnaké zaobchádzanie v rámci vnútorného trhu by sa odpočítateľnosť na daňové účely mala stanoviť na úrovni 30 % EBITDA vo všetkých členských štátoch.

(28) S cieľom zachovať účinnosť nového spoločného rámca pre daňové zaobchádzanie s určitými výdavkami na výskum a vývoj zavádzaného v smernici (EÚ) 2016/1164 by výpočet EBITDA na účely pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov mal zahŕňať spätne pripočítané daňovo upravené sumy týkajúce sa výdavkov na výskum a vývoj, ktoré boli odpočítané na základe uvedeného rámca, a to rovnakým spôsobom, akým sa zohľadňujú presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, odpisy a amortizácia.

(29) Riziká narušania základu dane a presunu ziskov, na ktoré sa zameriava pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov, plynú predovšetkým z nadmerných platieb úrokov medzi prepojenými podnikmi. Na druhej strane úvery a pôžičky od neprepojených podnikov, a to aj prostredníctvom emisie dlhopisov, ktoré podliehajú osobitnému regulačnému dohľadu, so sebou prinášajú vo všeobecnosti iba malé riziká takýchto praktík. V záujme lepšieho zosúladenia toto pravidla s jeho cieľom a zabezpečenia jeho konzistentného a primeraného uplatňovania by sa náklady na prijaté úvery a pôžičky vyplývajúce z úverov poskytnutých neprepojenými podnikmi mali vylúčiť z rozsahu daného obmedzenia za predpokladu, že takéto financovanie sa používa na financovanie vlastných činností požičiavajúceho si daňovníka, a preto by sa toto vylúčenie nemalo vzťahovať na následné poskytovanie úverov v rámci skupiny.

(30) S cieľom znížiť administratívne zaťaženie a zaťaženie spojené s dodržiavaním pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov, najmä v prípade malých daňovníkov, môžu členské štáty v súčasnosti stanoviť pravidlo bezpečného prístavu, podľa ktorého sú čisté úrokové náklady vždy odpočítateľné na daňové účely až do pevne stanovenej peňažnej sumy. Voliteľný charakter tohto ustanovenia a flexibilita pri jeho transpozícii však viedli k rozdielnej implementácii v rámci Únie, čo obmedzuje jeho účinnosť. Je preto vhodné, aby sa pravidlo bezpečného prístavu stalo povinným a aby sa stanovila pravidelná indexácia s cieľom zabezpečiť, aby zostalo aj po určitom čase účinné a relevantné.

(31) Uvedené dve cielené vylúčenia z pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov, týkajúce sa úverov poskytovaných neprepojenými podnikmi a povinného „bezpečného prístavu“ s navýšenou sumou, by viedlo k tomu, že voliteľné vylúčenie v prospech samostatných subjektov sa stane nadbytočným. To znamená, že uvedené voliteľné

vylúčenie by sa malo vypustiť, aby sa zjednodušilo a zefektívnilo pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov.

(32) Pri pravidle o obmedzení zahrnutia úrokov je odpočítateľnosť nákladov na prijaté úvery a pôžičky naviazaná na zisky, ktoré môžu počas hospodárskych poklesov klesať. V dôsledku toho môžu daňovníci čeliť prísnejším obmedzeniam práve vtedy, keď viac potrebujú prístup k externému financovaniu. Na to, aby sa takýto procyklický účinok zmiernil a aby toto pravidlo neúmerne neobmedzovalo hospodársku činnosť v obdobiach finančného stresu, by sa smernica (EÚ) 2016/1164 mala zmeniť tak, aby sa uvoľnilo uplatňovanie pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov v prípade, keď dôjde k výraznému poklesu EBITDA v danom roku.

(33) S cieľom zabezpečiť, aby pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov nebránilo investíciám, ktoré sú nevyhnutné pre hospodársky rozvoj a verejné blaho Únie, smernica (EÚ) 2016/1164 umožňuje členským štátom vylúčiť z rozsahu jeho pôsobnosti určité dlhodobé projekty verejnej infraštruktúry. Keďže s takýmito projektmi sa vo všeobecnosti spája iba malé riziko narušania základu dane a presunu ziskov a bez toho, aby boli dotknuté pravidlá štátnej pomoci vrátane rozhodnutia Komisie (EÚ) 2025/2630 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 ZFEÚ na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme[15], by sa rozsah uvedeného vylúčenia mal rozšíriť tak, aby sa vzťahoval na širšiu škálu verejnoprospešných projektov vrátane tých, ktoré prispievajú k spoločným prioritám Únie, najmä pokiaľ ide o klímu, digitalizáciu, sociálnu a hospodársku odolnosť, energetickú bezpečnosť a sociálne a cenovo dostupné bývanie vrátane výstavby, transformácie a obnovy budov na účely sociálneho a cenovo dostupného bývania.

(34) Vzhľadom na vyvíjajúce sa geopolitické prostredie, a najmä útočnú vojnu Ruska proti Ukrajine, má Únia posilniť svoju celkovú obrannú pripravenosť a uľahčiť mobilizáciu súkromných investícií do obranných spôsobilostí. Na tento účel a s cieľom riešiť nedostatky v spôsobilostiach, ktoré pomenovali Komisia a vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku v spoločnej bielej knihe o európskej obrannej pripravenosti 2030[16], a na podporu cieľov stanovených v nariadení Rady (EÚ) 2025/1106[17], ktorým sa zriaďuje Nástroj bezpečnostnej akcie pre Európu, je vhodné zaviesť, že z pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov sa dočasne vylúčia presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky použité na financovanie výrobkov obranného priemyslu v oblastiach kritických spôsobilostí. S cieľom zabezpečiť, aby toto vylúčenie zostalo primerané uvedenému cieľu a aby nemalo nenáležitý vplyv na uplatňovanie pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov nad rámec toho, čo je nevyhnutné, by vylúčenie malo byť striktne cielené a malo by sa uplatňovať len na kritické obranné spôsobilosti identifikované ako prioritné oblasti v nariadení Rady (EÚ) 2025/1106. V záujme toho, aby vylúčenie zostalo primerané a aby účinne podporovalo rýchle rozširovanie výrobnej kapacity, by malo byť časovo obmedzené a malo by sa uplatňovať len na úvery, ktoré sa uzavreli počas prvých piatich daňových

---

15 Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2025/2630 zo 16. decembra 2025 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2012/21/EÚ, C/2025/8820 (Ú. v. EÚ L, 2025/2630, 19.12.2025).

16 Komisia a vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, spoločná biela kniha o európskej obrannej pripravenosti 2030 [19. 3. 2025 JOIN(2025) 120 final].

17 Nariadenie Rady (EÚ) 2025/1106 z 27. mája 2025, ktorým sa zriaďuje Nástroj bezpečnostnej akcie pre Európu posilnením európskeho obranného priemyslu (SAFE) (Ú. v. EÚ L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. Toto dočasné uplatňovanie je takisto v súlade so závermi Európskej rady z 20. marca 2025[18], v ktorých sa vyzýva na urýchlenie úsilia o posilnenie obrannej pripravenosti Únie v najbližších piatich rokoch.

(35) Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov môže mať neprimeraný vplyv na určité skupiny, ktoré sú vysoko zadlžené zo skutočných obchodných dôvodov. V smernici (EÚ) 2016/1164 sa preto členským štátom dáva možnosť povoliť daňovníkom uplatňovať pravidlo o výnimke pre skupinu, ktoré im umožňuje odpočítať presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky nad rámec všeobecného obmedzenia, ak vedia preukázať, že úroveň ich zadlženia je v súlade s úrovňou zadlženia ich skupiny. Voliteľná povaha tohto ustanovenia však viedla k rozdielnemu uplatňovaniu v rámci Únie. S cieľom dosiahnuť konzistentné a primerané uplatňovanie tohto pravidla a zároveň zachovať jeho cieľ, ktorým je riešiť riziká narúšania základu dane a presunu ziskov, by sa pravidlo o výnimke pre skupinu malo stať povinným, pričom by si členské štáty naďalej mali môcť vybrať medzi dvoma existujúcimi mechanizmami na vykonávanie pravidla o výnimke pre skupinu, ako sa stanovujú v článku 4 ods. 5 písm. a) a b) smernice (EÚ) 2016/1164.

(36) Možnosť prenášať presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a nevyužitú úrokovú kapacitu do budúcich zdaňovacích období je nevyhnutná, aby sa zabránilo neprimeraným výsledkom pre daňovníkov s nestálymi príjmami alebo dlhodobými investičnými cyklami, ako sú kapitálovo náročné priemyselné odvetvia a startupy. V smernici (EÚ) 2016/1164 sú takéto pravidlá prenosu do budúcich období stanovené, avšak ich nepovinný charakter viedol k rozdielnym prístupom v jednotlivých členských štátoch. Takéto prostredie komplikuje úsilie zamerané na vytvorenie rovnakých podmienok na vnútornom trhu, zvýšenie právnej istoty a podporu hospodárskej odolnosti kapitálovo náročných priemyselných odvetví. Na tento účel by prenos presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky a nevyužitej úrokovej kapacity do budúcich období mal byť povinný, pričom by sa členským štátom mala ponechať možnosť výberu medzi rôznymi mechanizmami vykonávania takéhoto prenosu, ako sa stanovujú v článku 4 ods. 6 písm. a) a c) uvedenej smernice, čím sa uzná, že časové obdobie úrokových nákladov a zdaniteľného príjmu nemusí byť vždy zosúladené v rámci jedného daňového roka.

(37) Finančné spoločnosti podliehajú podľa práva Únie osobitným regulačným rámcom. Smernica (EÚ) 2016/1164 preto členským štátom umožňuje takéto spoločnosti vylúčiť z rozsahu pôsobnosti pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov. S cieľom zabezpečiť, aby toto vylúčenie naďalej spĺňalo svoj účel a zohľadňovalo vývoj v oblasti finančnej regulácie Únie od prijatia uvedenej smernice, by sa vymedzenie finančných spoločností malo zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať.

(38) Účelom všeobecného pravidla proti zneužívaniu stanoveného v článku 6 smernice (EÚ) 2016/1164 je bojovať proti zneužívajúcim daňovým praktikám spoločností, na ktoré sa nevzťahujú osobitné ustanovenia. Odkaz na daň z príjmov právnických osôb však vyvolal neistotu, pokiaľ ide o rozsah uplatňovania všeobecného pravidla proti zneužívaniu, najmä pokiaľ ide o to, či sa uplatňuje na zrážkové dane alebo dorovnávacie dane vyplývajúce z uplatňovania smernice (EÚ) 2022/2523. V záujme lepšej zrozumiteľnosti a dosiahnutia jednotného uplatňovania v celej Únii by sa jeho znenie malo zmeniť tak, aby sa potvrdilo, že všeobecné pravidlo proti zneužívaniu sa uplatňuje na všetky dane, ktorým spoločnosti podliehajú.

[18] Európska rada, závery, 20. marca 2025 (EUCO 1/25).

(39) Pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností uvedené v článkoch 7 a 8 smernice (EÚ) 2016/1164 pripisujú príjem nízko zdanených dcérskych spoločností alebo stálych prevádzkarní opäť materskej spoločnosti s cieľom zabrániť narušeniu základu dane a presunu ziskov. Cieľ a účinky týchto pravidiel sa však do značnej miery prekrývajú s pravidlom zahrnutia príjmov stanoveným v smernici (EÚ) 2022/2523 (rámec druhého piliera), ktorým sa zabezpečuje minimálna úroveň zdanenia pri efektívnej sadzbe 15 % zo širšieho základu dane, ktorý zahŕňa pasívny aj aktívny príjem. Súbežné uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností a rámca druhého piliera môže viesť nielen k ekonomickému dvojitému zdaneniu, ale aj k duplicitným a zložitým povinnostiam spojeným s dodržiavaním predpisov pre nadnárodné skupiny podnikov, ktoré musia vykonávať zdvojené sa výpočty a vykazovať podľa oboch súborov pravidiel. S cieľom zabrániť takýmto nezamýšľaným výsledkom a zároveň zachovať cieľ pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností, ktorým je predchádzať vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, by sa daňovníkom, na ktorých sa vzťahuje rámec druhého piliera, mala udeliť výnimka. Okrem toho, ak sa hlavný materský subjekt nadnárodného podniku nachádza v jurisdikcii s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania[19], pravidlo zahrnutia príjmov sa neuplatňuje. Kombinácia pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností a vnútroštátnej dorovnávacej dane v štáte nízko zdanenej kontrolovanej spoločnosti však môže aj tak viesť k dvojitému zdaneniu a podobnému prekrývaniu sa záťaže spojenej s dodržiavaním predpisov. Z tohto dôvodu by mali byť naďalej od zdaňovania kontrolovaných zahraničných spoločností cielene oslobodené nadnárodné podniky s hlavnými materskými subjektmi v štátoch, ktoré uplatňujú kvalifikované režimy súbežného uplatňovania, pokiaľ ide o príjem ich nízko zdanených kontrolovaných zahraničných spoločností, ktoré podliehajú kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani a nezískavajú žiadne vrátenie dane ani príslušné priame či nepriame finančné výhody.

(40) Článok 7 ods. 2 smernice (EÚ) 2016/1164 umožňuje členským štátom, aby si vybrali medzi dvoma metódami na stanovenie príjmu kontrolovanej zahraničnej spoločnosti, ktorý je zahrnutý do základu dane materskej spoločnosti. Táto voliteľnosť spôsobila rozdielne vykonávanie v rámci Únie, čo viedlo k roztrieštenosti, zvýšeným nákladom na dodržiavanie predpisov a menšej právnej istote pre daňovníkov. Faktické dôkazy z uplatňovania týchto pravidiel svedčia o tom, že model založený na konkrétnych kategóriách pasívnych príjmov (ďalej len „model A“) predstavuje účinnejší a ľahšie spravovateľný prístup než model zameraný na mechanizmy, ktoré nie sú skutočné (ďalej len „model B“). Druhý uvedený model sa výrazne prekrýva s pravidlami transferového oceňovania a v praxi má len obmedzenú pridanú hodnotu. S cieľom zjednodušiť rámec pre kontrolované zahraničné spoločnosti, zvýšiť právnu istotu a zabezpečiť jednotné uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností v celej Únii by členské štáty mali uplatňovať jednotný prístup založený na modeli A. V dôsledku toho by sa mala vypustiť možnosť uplatňovať model B, ako aj súvisiace pravidlo *de minimis*, ktoré sa stalo nadbytočným, keďže sa uplatňuje výlučne pri modeli B.

---

[19] *OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package*: *Inclusive Framework on BEPS*, [Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva – globálne modelové pravidlá proti narušeniu základu dane (druhý pilier), balík súbežného uplatňovania: inkluzívny rámec pre boj proti BEPS], OECD, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf.

(41) MSP predstavujú v Únii 99,8 % všetkých podnikov. Len 10 % z nich však vykonáva cezhraničné činnosti a 2 % majú dcérske spoločnosti mimo Únie. Navyše 42 % MSP sú samostatnými subjektmi, a teda nie sú súčasťou skupiny a nemajú prepojené podniky[20]. Z informácií získaných z výmen informácií s viacerými členskými štátmi vyplýva, že za približne 10 rokov od začiatku uplatňovania smernice (EÚ) 2016/1164 nemali správne orgány takmer žiadne prípady kontrolovaných zahraničných spoločností, ktoré by boli spojené s MSP. To naznačuje, že pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností sa na MSP uplatňujú len zriedka, čo môže byť spôsobené tým, že prevádzkové štruktúry týchto spoločností nezahŕňajú žiadnu alebo zahŕňajú len malú cezhraničnú činnosť. Vylúčenie MSP z rozsahu pôsobnosti týchto pravidiel by teda nemalo vplyv na úsilie bojovať proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a daňovým únikom ani proti agresívnemu daňovému plánovaniu, ale naopak by prinieslo výhody vo forme úspor nákladov a zdrojov pre spoločnosti aj pre daňové správy. Z toho vyplýva, že v súlade s podobnými výnimkami v prospech MSP v rámci tejto iniciatívy a v iných oblastiach zdaňovania a práva Únie, je vhodné zaviesť aj výnimku pre MSP z rozsahu pôsobnosti pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností. Tým sa zabezpečí primerané uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností a zmierni sa záťaž spojená s dodržiavaním predpisov pre daňovníkov a administratívna záťaž pre daňové orgány. Výnimka by sa mala vzťahovať na všetky malé a stredne veľké skupiny vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2013/34[21] bez ohľadu na to, či sa konečný materský podnik nachádza v Únii alebo v tretích krajinách. Rozsah pôsobnosti výnimky pre MSP zabezpečí, že skupiny môžu využívať výnimku pre MSP iba vtedy, ak skupina ako celok zodpovedá vymedzeniu malej alebo stredne veľkej skupiny. Výnimka by sa mala udeliť aj samostatným subjektom so stálou prevádzkarňou v zahraničí, ktoré sa považujú za mikropodnik, malý alebo stredne veľký podnik podľa vymedzenia v uvedenej smernici.

(42) Pravidlá týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností poskytujú členským štátom možnosť vylúčiť z rozsahu ich pôsobnosti subjekty alebo stále prevádzkarne, ktorých úroveň pasívnych príjmov zostáva obmedzená, keďže riziká vyhýbania sa daňovým povinnostiam sa v týchto prípadoch považujú za nízke. Táto možnosť sa vzťahuje aj na osobitné situácie zahŕňajúce finančné spoločnosti, pri ktorých môže v rámci ich bežných obchodných činností vzniknúť vyšší podiel pasívnych príjmov. S cieľom znížiť administratívne zaťaženie a zaťaženie spojené s dodržiavaním predpisov pre daňovníkov by sa mal článok 7 ods. 3 smernice (EÚ) 2016/1164 zmeniť tak, aby členské štáty boli povinné takéto oslobodenie zaviesť.

(43) Pravidlá týkajúce sa importovaných nesúladov v článku 9 ods. 3 smernice (EÚ) 2016/1164 sa ukázali ako príliš zložité, najmä z dôvodu ich komplikovaných vymedzení a viacvrstvových povinností týkajúcich sa dodržiavania predpisov. Táto zložitosť nielenže bráni ich praktickému vykonávaniu, ale vytvára aj značnú administratívnu záťaž pre daňovníkov aj pre daňové orgány bez toho, aby sa dosiahli ich zamýšľané výsledky. Vzhľadom na ťažkosti pri uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa

---

20 VVA/KPMG, Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement Final Report (Náklady MSP na dodržiavanie daňových predpisov – aktualizácia a doplnenie – záverečná správa), KPMG/VVA 2022).

21 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

importovaných nesúladov a pri dosahovaní pozitívneho výsledku je vhodné a so zásadou proporcionality konzistentné tieto pravidlá vypustiť.

(44) S cieľom znížiť roztrieštenosť v rámci vnútorného trhu a zabezpečiť, aby sa ciele tejto smernice spočívajúce v zjednodušení dosiahli konzistentne v celej Únii, by sa pravidlá stanovené v článku 4 ods. 5 a článku 4 ods. 7 písm. d) mali uplatňovať jednotne vo všetkých členských štátoch. Na tento účel by členské štáty nemali ponechávať v platnosti ani zavádzať ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od jednotných pravidiel stanovených v tejto smernici.

(45) Účinné riešenie sporov týkajúcich sa dvojitého zdanenia v rámci Únie zostáva prioritou pre riadne fungovanie vnútorného trhu. Nevyriešené situácie dvojitého zdanenia vytvárajú prekážky pri cezhraničnej hospodárskej činnosti, oslabujú právnu istotu a vedú k nadmernému daňovému zaťaženiu daňovníkov. Hoci sa smernicou (EÚ) 2017/1852 výrazne zlepšil rámec na riešenie takýchto sporov, zo skúseností vyplýva, že určité pojmy by sa mali objasniť a mali by sa riešiť rozdielne výklady, aby sa zvýšila účinnosť a zabezpečil konzistentnejší a prístupnejší postup riešenia sporov v rámci celej Únie v prospech daňovníkov aj daňových správ.

(46) S cieľom uľahčiť využívanie postupov riešenia daňových sporov stanovených v smernici (EÚ) 2017/1852 a zabezpečiť ich širšie využívanie je potrebné objasniť pojem „ovplyvnená osoba“, a to aj v sporoch, ktoré sa týkajú viac ako jednej osoby, a určiť, kto je v takýchto prípadoch oprávnený podať sťažnosť.

(47) Hoci je naďalej kľúčové zabezpečiť, aby všetky príslušné orgány dostávali rovnaké informácie, je rovnako dôležité zvýšiť flexibilitu a uľahčiť prístup k postupu riešenia sporov. Na tento účel by sa v článku 3 smernice (EÚ) 2017/1852 malo objasniť, že v prípadoch, ktoré sa týkajú viac ako jednej ovplyvnenej osoby, smie každá ovplyvnená osoba podať sťažnosť len príslušnému orgánu členského štátu, ktorého je rezidentom, čím sa zabráni zbytočnému viacnásobnému podávaniu sťažností a zníži sa administratívna záťaž. Ak sa napríklad úprava transferového oceňovania týka dvoch alebo viacerých prepojených podnikov, každý podnik by mal byť oprávnený podať sťažnosť len príslušnému orgánu členského štátu, ktorého je rezidentom. To však nebráni jednej ovplyvnenej osobe podať sťažnosť v mene inej ovplyvnenej osoby v súlade s vnútroštátnym právom.

(48) S cieľom zvýšiť právnu istotu a zároveň naďalej zaisťovať, aby všetky dotknuté príslušné orgány dostávali rovnaké informácie v rovnakom čase, by sa požiadavky v článku 3 smernice (EÚ) 2017/1852 na súbežné podávanie sťažností, ktoré sa ukázali ako zložité na výklad, mali nahradiť jasnou lehotou na podávanie sťažností.

(49) S cieľom zabezpečiť, aby sa príslušné orgány konštruktívne zapájali a zameriavali na účinné odstraňovanie dvojitého zdanenia, by sa dôvody zamietnutia sťažnosti stanovené v článku 5 smernice (EÚ) 2017/1852 mali obmedziť na minimum a zúžiť na prípady, keď v sťažnosti chýbajú základné požadované informácie. Okrem toho by ovplyvnené osoby mali mať v príslušných prípadoch možnosť napraviť nedostatky v sťažnosti a, ak bola sťažnosť zamietnutá, opätovne ju predložiť za predpokladu, že sa dodržia príslušné lehoty.

(50) V záujme urýchlenia postupu riešenia sporov by komunikácia medzi príslušnými orgánmi a s ovplyvnenými osobami mala byť jasná a včasná. Ak sa príslušné orgány dohodnú, že nie je možné dosiahnuť dohodu o vyriešení sporu, napríklad preto, že už existuje precedens, mali by o tom bezodkladne informovať ovplyvnenú osobu, a nie

čakať na uplynutie lehoty stanovenej v postupe vzájomnej dohody podľa článku 4 smernice (EÚ) 2017/1852.

(51) S cieľom zabezpečiť, aby ovplyvnená osoba, ktorá má v úmysle využiť postupy stanovené v smernici (EÚ) 2017/1852, nebola ponechaná bez ochrany pred dvojitým zdanením, a zároveň zabrániť prekrývaniu postupov založených na rôznych právnych rámcoch, je potrebné stanoviť, že iné postupy začaté podľa právnych rámcov iných ako smernica (EÚ) 2017/1852 sa po podaní sťažnosti pozastavia a ukončia sa až po akceptovaní sťažnosti všetkými dotknutými príslušnými orgánmi.

(52) S cieľom vytvoriť transparentnejší a efektívnejší postup riešenia sporov je nevyhnutné stanoviť ďalšie spoločné procesné pravidlá prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty by mali daňovníkom a príslušným orgánom poskytnúť podrobné a jasné pravidlá s cieľom znížiť zaťaženie spojené s dodržiavaním predpisov a dosiahnuť rýchle riešenie sporov. Očakáva sa, že takéto opatrenia budú mať vplyv na výkonné právomoci členských štátov a ich právomoci týkajúce sa presadzovania práva v oblasti priameho zdaňovania a konkrétnejšie na výkon ich práv zdaňovať podľa dvojstranných alebo mnohostranných daňových zmlúv, ako aj na základy dane v členských štátoch. Z tohto dôvodu je potrebné preniesť na Radu konajúcu na návrh Komisie právomoc prijímať vykonávacie akty podľa smernice (EÚ) 2017/1852.

(53) S cieľom vyhodnotiť účinnosť nových pravidiel zavedených smernicou (EÚ) 2017/1852 by Komisia mala vypracovať hodnotenie na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a ďalších dostupných údajov. Tieto údaje by sa mali byť čo najviac zosúladené s údajmi poskytovanými organizácii OECD v tej istej veci, aby sa zabránilo zbytočnému dodatočnému zaťaženiu členských štátov. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky na vykonávanie tejto smernice, najmä pokiaľ ide o to, aký druh údajov sa má každoročne poskytovať na štatistické účely, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011[22].

(54) S cieľom umožniť členským štátom a daňovníkom prispôsobiť svoje systémy a štruktúry novým pravidlám stanoveným v článku 1 bode 2 písm. b) až h), bode 3 písm. c) a bode 5, v článku 3 bode 2 a bodoch 5 až 10 a v článku 4 bode 5 písm. d) tejto smernice by sa uplatňovanie uvedených ustanovení malo odložiť. Členským štátom by sa preto malo umožniť uplatňovať vnútroštátne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s uvedenými ustanoveniami od neskoršieho dátumu než v prípade ostatných ustanovení tejto smernice. S cieľom zabezpečiť, aby sa výnimka stanovená v článku 4 bode 5 písm. g) uplatňovala len v rámci obmedzeného investičného okna, je vhodné obmedziť jej uplatňovanie na úvery uzavreté v prvých piatich zdaňovacích obdobiach nasledujúcich po dátume, od ktorého sa uvedené pravidlo začne uplatňovať.

(55) S cieľom zohľadniť budúce zmeny právnych foriem spoločností, ktoré môžu byť zriadené podľa vnútroštátneho práva alebo práva EÚ, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o aktualizáciu zoznamov foriem uvedených v prílohách k smerniciam 2003/49/ES, 2009/133/ES a 2011/96/EÚ. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva. Európsky

[22] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

parlament by mal byť informovaný o prijatí delegovaných aktov, o akejkoľvek námietke vznesenej proti uvedeným aktom a o prípadnom odvolaní delegovania právomocí.

(56) Akékoľvek spracúvanie osobných údajov vykonané na účely tejto smernice by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679[23]. Akákoľvek výmena alebo iný prenos informácií zo strany príslušných orgánov podľa tejto smernice by mali byť obmedzené na to, čo je na účely tejto smernice potrebné a primerané. Ak takéto výmeny alebo prenos zahŕňajú osobné údaje, mali by sa dodržiavať práva dotknutých osôb a zodpovedajúce povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, ako aj akékoľvek dodatočné záruky stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.

(57) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečiť súdržné a konzistentné uplatňovanie pravidiel Únie v oblasti priameho zdaňovania, znížiť roztrieštenosť a záťaž spojenú s dodržiavaním predpisov a podporovať rast a konkurencieschopnosť vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov konajúcich samostatne, ale z dôvodov ich rozsahu, cezhraničného rozmeru a účinkov na vnútorný trh ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2003/49/ES

Smernica 2003/49/ES sa mení takto:

1. Názov sa nahrádza takto:

„Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi spoločnosťami rôznych členských štátov“.

2. Článok 1 sa mení takto:

a) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Stála prevádzkareň sa považuje za platiteľa úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené výplaty predstavujú výdavok, ktorý vznikol na účely činnosti danej stálej prevádzkarne v členskom štáte, v ktorom sa nachádza.“;

b) Odsek 7 sa vypúšťa;

c) Odsek 10 sa vypúšťa;

d) Odsek 11 sa nahrádza takto:

[23] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

„11. Na účely odseku 1 členské štáty v čase výplaty nevyžadujú žiadne predchádzajúce povolenie ani administratívny postup na overenie splnenia požiadaviek stanovených v tomto článku alebo v článku 3.“;

e) Odseky 12 a 13 sa vypúšťajú;

f) Odsek 14 sa nahrádza takto:

„14. Ak sa už požiadavky na oslobodenie od dane neplnia, prijímajúca spoločnosť alebo stála prevádzkareň okamžite informuje vyplácajúcu spoločnosť alebo stálu prevádzkareň.“;

g) V odseku 15 sa vypúšťa druhá veta;

h) Dopĺňa sa tento odsek 17:

„17. Na účely tohto článku a odchylne od odsekov 15 a 16 členské štáty zabezpečia, aby sa úľava od zrážkovej dane v prípadoch, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Rady (EÚ) 2025/50*, udeľovala v súlade s postupmi stanovenými v uvedenej smernici.

_____

*Smernica Rady (EÚ) 2025/50 z 10. decembra 2024 o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach (Ú. v. EÚ L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj)“;

3. Článok 3 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„Vymedzenie spoločnosti a stálej prevádzkarne“;

b) Písmeno a) sa mení takto:

1. V bode iii) sa vypúšťa zarážka „— corporation tax v Spojenom kráľovstve,“;

2. Dopĺňa sa tento pododsek:

„Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 3a s cieľom zmeniť prílohu k tejto smernici, aby sa aktualizoval zoznam foriem uvedený v prvom pododseku bode i) v dôsledku oznámenia členského štátu o novej forme spoločnosti, ktorú možno zriadiť podľa jeho vnútroštátneho práva, alebo zahrnula nová forma spoločnosti zavedená podľa práva Únie.“;

c) Písmeno b) sa vypúšťa.

4. Vkladajú sa tieto články 3a a 3b:

„Článok 3a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú odo [*dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice*].

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom

uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 3b

Informovanie Európskeho parlamentu

Komisia informuje Európsky parlament o prijatí delegovaných aktov, o akýchkoľvek námietkach vyjadrených v súvislosti s uvedenými aktami, a o prípadnom odvolaní delegovania právomoci Radou.“

5. V článku 5 sa dopĺňa tento odsek 3:

„3. Ak sa výplata úrokov alebo licenčných poplatkov vzniknutých v členskom štáte vypláca príjemcovi usadenému v jurisdikcii tretej krajiny, v ktorej sa nevyberá daň z príjmov právnických osôb alebo v ktorej sa na príjmy z úrokov a licenčných poplatkov uplatňuje nominálna daň z príjmov právnických osôb s nulovou sadzbou, štát zdroja zabezpečí, aby sa uplatnilo jedno z týchto opatrení:

a) výber zrážkovej dane z danej výplaty;

b) odopretie odpočítateľnosti príslušnej výplaty na daňové účely pre platiteľa.

Tento odsek sa neuplatňuje, ak príjemca výplaty:

a) podlieha kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani za dané zdaňovacie obdobie a v súvislosti s uvedenou daňou nie je priznané žiadne vrátenie dane ani priama či nepriama finančná výhoda, alebo

b) je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov, ktorá za dané zdaňovacie obdobie patrí do rozsahu pôsobnosti pravidiel stanovených v smernici Rady (EÚ) 2022/2523* alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, modelových pravidiel OECD, pokiaľ sa hlavný materský subjekt danej nadnárodnej skupiny podnikov nenachádza v jurisdikcii s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania za dané zdaňovacie obdobie.

Na účely tohto odseku:

a) príjemca výplaty sa pokladá za usadeného v jurisdikcii, v ktorej je založený alebo zriadený podľa právnych predpisov uvedenej jurisdikcie alebo v ktorej má miesto svojho skutočného vedenia, alebo v ktorej sa inak považuje za rezidenta na daňové účely podľa právnych predpisov uvedenej jurisdikcie a nepovažuje sa za rezidenta na daňové účely v inej jurisdikcii;

b) „kvalifikovaná vnútroštátna dorovnávacia daň“ je daň vymedzená v článku 3 bode 28 smernice (EÚ) 2022/2523;

c) „nadnárodná skupina podnikov“ je skupina vymedzená v článku 3 bode 4 smernice (EÚ) 2022/2523;

d) „jurisdikcia s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania“ je jurisdikcia, v prípade ktorej je v Centrálnom registri OECD na účely globálnej minimálnej dane v súlade s dohodou inkluzívneho rámca OECD/G20 o balíku súbežného uplatňovania z 5. januára 2026 uvedené, že má takýto status.

_____

* Smernica Rady (EÚ) 2022/2523 zo 14. decembra 2022 o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín v Únii (Ú. v. EÚ L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).“

6. Článok 6 sa vypúšťa.

7. Príloha k smernici 2003/49/ES sa nahrádza textom uvedeným v prílohe I k tejto smernici.

Článok 2
Zmeny smernice 2009/133/ES

Smernica 2009/133/ES sa mení takto:

1. Článok 2 sa mení takto:

a) V písmene a) sa dopĺňa tento bod iv):

„iv) jedna alebo viaceré spoločnosti pri zrušení bez likvidácie prevedú všetky svoje aktíva a pasíva na inú existujúcu spoločnosť, nadobúdajúcu spoločnosť, bez toho, aby nadobúdajúca spoločnosť vydala nové podiely, za predpokladu, že jedna osoba má v držbe priamo alebo nepriamo všetky podiely v spoločnostiach, ktoré sa zlučujú, alebo že spoločníci spoločností, ktoré sa zlučujú, majú v držbe cenné papiere a podiely v rovnakom pomere vo všetkých spoločnostiach, ktoré sa zlučujú;“;

b) Písmeno b) sa nahrádza takto:

„b) „rozdelenie“ znamená operáciu, pri ktorej:

i) spoločnosť pri zrušení bez likvidácie prevedie všetky svoje aktíva a pasíva na dve alebo viaceré existujúce alebo nové spoločnosti výmenou za vydanie svojim akcionárom pomerného dielu cenných papierov predstavujúcich kapitál spoločností, ktoré prijímajú dané aktíva a pasíva, a prípadne za platbu v hotovosti nepresahujúcu 10 % nominálnej hodnoty alebo pri absencii nominálnej hodnoty účtovnej hodnoty týchto cenných papierov;

ii) rozdeľovaná spoločnosť prevedie časť svojich aktív a pasív na jednu alebo viaceré prijímajúce spoločnosti výmenou za vydanie cenných papierov alebo podielov v prijímajúcich spoločnostiach rozdeľovanej spoločnosti (ďalej len „rozdelenie so založením nových nástupníckych spoločností“);“;

c) Dopĺňajú sa tieto písmená l), m) a n):

„l) „cezhraničná premena“ znamená operáciu, pri ktorej spoločnosť bez zrušenia, ukončenia činnosti alebo likvidácie zmení právnu formu zapísanú v registri v pôvodnom členskom štáte na právnu formu v cieľovom členskom štáte, uvedenú v prílohe I, a premiestni do cieľového členského štátu aspoň svoje sídlo, pričom si zachováva svoju právnu subjektivitu;

m) „pôvodný členský štát“ znamená členský štát, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri pred cezhraničnou premenou;

n) „cieľový členský štát“ znamená členský štát, v ktorom je premenená spoločnosť zapísaná do registra v dôsledku cezhraničnej premeny.“

2. V článku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 3a s cieľom zmeniť časť A prílohy I k tejto smernici, aby sa aktualizoval zoznam foriem uvedený v písmene a) v dôsledku oznámenia členského štátu o novej forme spoločnosti, ktorú možno zriadiť podľa jeho vnútroštátneho práva, alebo zahrnula nová forma spoločnosti zavedená podľa práva Únie.“

3. Vkladajú sa tieto články 3a a 3b:

„Článok 3a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú odo [*dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice*].

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 3b

Informovanie Európskeho parlamentu

Komisia informuje Európsky parlament o prijatí delegovaných aktov, o akýchkoľvek námietkach vyjadrených v súvislosti s uvedenými aktami, a o prípadnom odvolaní delegovania právomoci Radou.“

4. Vkladá sa táto kapitola Va:

„KAPITOLA Va
PRAVIDLÁ UPLATNITEĽNÉ NA CEZHRANIČNÉ PREMENY

Článok 14a

1. Cezhraničná premena nevedie k zdaneniu kapitálových ziskov vypočítaných v súlade s článkom 4 ods. 1 v pôvodnom členskom štáte za predpokladu, že je splnená jedna z týchto podmienok:

a) spoločnosť, ktorá prechádza cezhraničnou premenou, zostáva daňovým rezidentom v pôvodnom členskom štáte;

b) takéto kapitálové zisky pochádzajú z aktív a pasív, ktoré zostávajú efektívne spojené so stálou prevádzkarňou spoločnosti, ktorá prechádza cezhraničnou premenou, v pôvodnom členskom štáte a podieľajú sa na tvorbe ziskov alebo strát braných do úvahy na daňové účely.

2. Odsek 1 sa uplatňuje len vtedy, ak spoločnosť vypočíta všetky nové odpisy a všetky zisky alebo straty vzťahujúce sa na aktíva a pasíva, ktoré zostávajú v pôvodnom členskom štáte alebo sú efektívne spojené so stálou prevádzkarňou v uvedenom členskom štáte, ako keby sa cezhraničná premena neuskutočnila.

3. Ak podľa právnych predpisov pôvodného členského štátu je spoločnosť oprávnená na to, aby sa nové odpisy alebo zisky alebo straty vzťahujúce sa na aktíva a pasíva zostávajúce v uvedenom členskom štáte počítali na odlišnom základe, než je stanovené v odseku 2, odsek 1 sa neuplatňuje na aktíva a pasíva, na ktoré sa uplatňuje táto možnosť.

Článok 14b

1. Ak spoločnosť prechádza cezhraničnou premenou, členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby opravné položky alebo rezervy riadne vytvorené spoločnosťou pred cezhraničnou premenou, ktoré sú čiastočne alebo úplne oslobodené od dane a nepochádzajú zo stálych prevádzkarní v zahraničí, mohla s rovnakým oslobodením od dane prevziať stála prevádzkareň spoločnosti, ktorá prechádza cezhraničnou premenou, nachádzajúca sa na území pôvodného členského štátu.

2. Ak by sa spoločnosti, ktorá prechádza cezhraničnou premenou v rámci územia členského štátu, umožnilo preniesť straty, ktoré sa neuplatnili na daňové účely, do budúcich zdaňovacích období alebo ich uplatniť v predchádzajúcom zdaňovacom období, tento členský štát umožní stálej prevádzkarmi spoločnosti prechádzajúcej cezhraničnou premenou, ktorá sa nachádza na jeho území, prevziať tieto straty uvedenej spoločnosti, ktoré sa neuplatnili na daňové účely, za predpokladu, že prenesenie straty do budúcich zdaňovacích období alebo jej uplatnenie v predchádzajúcom zdaňovacom období by bolo možné za porovnateľných okolností pre spoločnosť, ktorá naďalej zostáva daňovým rezidentom v uvedenom členskom štáte.

Článok 14c

1. Cezhraničná premena sama osebe nevedie k žiadnemu zdaneniu príjmu, ziskov alebo kapitálových ziskov akcionárov spoločnosti, ktorá prechádza danou cezhraničnou premenou.

2. Odsek 1 nebráni členským štátom, aby zdaňovali zisk plynúci z následného prevodu cenných papierov predstavujúcich kapitál spoločnosti, ktorá prechádza cezhraničnou premenou.“

5. Príloha I k smernici 2009/133/ES sa mení v súlade s prílohou II k tejto smernici.

Článok 3

Zmeny smernice 2011/96/EÚ

Smernica 2011/96/EÚ sa mení takto:

1. Názov sa nahrádza takto:

„Smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty dividend a iné rozdelenia zisku medzi spoločnosťami rôznych členských štátov“.

2. V článku 1 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Každý členský štát uplatňuje túto smernicu:

a) na rozdeľovania ziskov prijaté spoločnosťami tohto členského štátu, ktoré pochádzajú od rozdeľujúcich spoločností iných členských štátov;

b) na rozdeľovania ziskov spoločnosťami tohto členského štátu spoločnostiam iných členských štátov, ktorých sú rozdeľujúcimi spoločnosťami;

c) na rozdeľovania ziskov prijaté stálymi prevádzkarňami, ktoré sa nachádzajú v tomto členskom štáte, spoločností iných členských štátov, ktoré pochádzajú z rozdeľujúcich spoločností iného členského štátu ako členský štát, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň;

d) na rozdeľovania ziskov spoločnosťami tohto členského štátu stálym prevádzkarňam, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte, spoločností toho istého členského štátu, ktorých sú rozdeľujúcimi spoločnosťami.“

3. V článku 2 písm. a) sa dopĺňa tento pododsek:

„Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 2a s cieľom zmeniť prílohu I k tejto smernici, aby sa aktualizoval zoznam foriem uvedený v prvom pododseku bode i) v dôsledku oznámenia členského štátu o novej forme spoločnosti, ktorú možno zriadiť podľa jeho vnútroštátneho práva, alebo zahrnula nová forma spoločnosti zavedená podľa práva Únie.“

4. Vkladajú sa tieto články 2a a 2b:

„Článok 2a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 2 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú odo [*dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice*].

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 2b

Informovanie Európskeho parlamentu

Komisia informuje Európsky parlament o prijatí delegovaných aktov, o akejkoľvek námietke vznesenej proti uvedeným aktom a o odvolaní delegovania právomocí Radou.“

5. Článok 3 sa vypúšťa.

6. V článku 4 sa odseky 1, 2 a 3 nahrádzajú takto:

„1. Keď prijímajúca spoločnosť alebo jej stála prevádzkareň na základe prepojenia prijímajúcej spoločnosti s rozdeľujúcou spoločnosťou prijíma rozdelené zisky, členský štát prijímajúcej spoločnosti a členský štát jej stálej prevádzkarne, okrem prípadu likvidácie rozdeľujúcej spoločnosti buď:

a) upustí od zdanenia takýchto ziskov v rozsahu, v akom tieto zisky nie sú rozdeľujúcou spoločnosťou odpočítateľné, a zdaní takéto zisky v rozsahu, v akom sú rozdeľujúcou spoločnosťou odpočítateľné, alebo

b) zdaní tieto zisky, pričom povolí prijímajúcej spoločnosti a stálej prevádzkarni odpočítať si od sumy splatnej dane časť dane z príjmov právnických osôb spojenú s týmito ziskami a zaplatenú rozdeľujúcou spoločnosťou a každou rozdeľujúcou spoločnosťou na nižšej úrovni, pod podmienkou, že na každej úrovni spoločnosť a jej rozdeľujúca spoločnosť na nižšej úrovni spadajú pod definície stanovené v článku 2 a spĺňajú požiadavky stanovené v článku 3, do limitu výšky zodpovedajúcej splatnej dane.

Týmto odsekom nie sú dotknuté vnútroštátne opatrenia proti zneužívaniu zamerané na predchádzanie vyhýbaniu sa povinnostiam súvisiacim s daňou z majetku alebo daňou z príjmov využívaním holdingových spoločností.

2. Nič z uvedeného v tejto smernici nebráni členskému štátu prijímajúcej spoločnosti, aby považoval rozdeľujúcu spoločnosť za fiškálne transparentnú na základe jeho hodnotenia právnych charakteristík danej rozdeľujúcej spoločnosti vyplývajúcich

z práva, podľa ktorého bola spoločnosť zriadená, a teda aby zdanil prijímajúcu spoločnosť z jej podielu na ziskoch jej rozdeľujúcej spoločnosti ak a v momente, keď tieto zisky vzniknú. V tomto prípade členský štát prijímajúcej spoločnosti upustí od zdanenia rozdelených ziskov rozdeľujúcej spoločnosti.

Pri určovaní podielu prijímajúcej spoločnosti na ziskoch rozdeľujúcej spoločnosti v momente, keď vzniknú, členský štát prijímajúcej spoločnosti buď oslobodí dané zisky od zdanenia, alebo povolí prijímajúcej spoločnosti odpočítať si od sumy splatnej dane časť dane z príjmov právnických osôb spojenú s podielom prijímajúcej spoločnosti na ziskoch a zaplatenú rozdeľujúcou spoločnosťou a každou rozdeľujúcou spoločnosťou na nižšej úrovni, pod podmienkou, že na každej úrovni spoločnosť a jej rozdeľujúca spoločnosť na nižšej úrovni spadajú pod definície stanovené v článku 2 a spĺňajú požiadavky stanovené v článku 3, do limitu výšky zodpovedajúcej splatnej dane.

3. Ak má prijímajúca spoločnosť účasť minimálne 10 % na kapitáli alebo hlasovacích právach v spoločnosti iného členského štátu, každý členský štát má ponechanú možnosť stanoviť, že akékoľvek poplatky vzťahujúce sa na účasť a akékoľvek straty vyplývajúce z rozdelenia zisku rozdeľujúcej spoločnosti nemožno odpočítať od zdaniteľných ziskov prijímajúcej spoločnosti.

Tam, kde sú náklady na riadenie týkajúce sa účasti v takomto prípade určené paušálne, určená suma nemôže presiahnuť 5 % ziskov rozdelených rozdeľujúcou spoločnosťou.“

7. Článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

1. Zisky, ktoré rozdeľujúca spoločnosť rozdeľuje svojej prijímajúcej spoločnosti, sú oslobodené od zrážkovej dane.

2. Odchylne od článku 2 písm. a) bodov i) a iii) sa odsek 1 uplatňuje aj vtedy, ak je prijímajúca spoločnosť dôchodkovou inštitúciou.

Na účely prvého pododseku je „dôchodková inštitúcia“ ktorákoľvek z týchto inštitúcií:

a) inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia vymedzená v článku 6 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341*;

b) inštitúcia, ktorá prevádzkuje dôchodkové systémy považované za systémy sociálneho zabezpečenia, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004** a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009***, ako aj akýkoľvek právny subjekt zriadený na účely investovania takýchto systémov.

_____

*Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

**Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj).

***Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj).“

8. Vkladajú sa tieto články 5a, 5b a 5c:

„Článok 5a

Na účely článku 5 členské štáty v čase rozdelenia zisku nevyžadujú žiadne predchádzajúce povolenie ani administratívny postup na overenie splnenia požiadaviek stanovených v článkoch 2 a 3.

Článok 5b

1. Ak rozdeľujúca spoločnosť zrazila daň pri zdroji, od ktorej má byť na základe článku 5 oslobodená, možno požiadať o vrátenie uvedenej dane pri zdroji. Žiadosť o vrátenie sa musí podať v stanovenej lehote. Uvedená lehota trvá aspoň dva roky od dátumu rozdelenia zisku.

2. Členský štát rozdeľujúcej spoločnosti vráti nadmerne zrazenú daň pri zdroji do jedného roka od náležitého doručenia žiadosti a takých podporných informácií, ktoré môže oprávnene požadovať. Ak daň zrazená pri zdroji nebola vrátená v uvedenej lehote, prijímajúca spoločnosť má po uplynutí predmetného roka nárok na úroky z dane, ktorá sa vracia, pri sadzbe, ktorá zodpovedá vnútroštátnej úrokovej sadzbe uplatňovanej na porovnateľné prípady na základe domáceho práva členského štátu rozdeľujúcej spoločnosti.

Článok 5c

Na účely článku 5 a odchylne od článkov 5a a 5b členské štáty zabezpečia, aby sa úľava od zrážkovej dane v prípadoch, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Rady (EÚ) 2025/50*, priznala v súlade s postupmi stanovenými v uvedenej smernici.

_____

*Smernica Rady (EÚ) 2025/50 z 10. decembra 2024 o rýchlejšej a bezpečnejšej úľave pri nadmerných zrážkových daniach (Ú. v. EÚ L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj).“

9. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Členský štát prijímajúcej spoločnosti nemôže vybrať zrážkovú daň zo zisku, ktorý takáto spoločnosť prijme od rozdeľujúcej spoločnosti.“

10. V článku 7 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Pojem „zrážková daň“ použitý v tejto smernici sa nevzťahuje na preddavky na daň z príjmov právnických osôb členskému štátu rozdeľujúcej spoločnosti, ktoré sa uskutočňujú v súvislosti s rozdeľovaním zisku jej prijímajúcej spoločnosti.“

11. Príloha I k smernici 2011/96/EÚ sa mení v súlade s prílohou III k tejto smernici.

Článok 4

Zmeny smernice (EÚ) 2016/1164

Smernica (EÚ) 2016/1164 sa mení takto:

1. Názov sa nahrádza takto:

„Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá daňového zaobchádzania s výdavkami na výskum a vývoj a pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu“.

2. Článok 2 sa mení takto:

a) Pred bod 1 sa vkladajú tieto body –1, –1a a –1b:

„(–1) „oprávnený výdavok“ sú kapitálové výdavky na vybavenie, stroje a iný hmotný majetok bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, ktoré vznikli daňovníkovi alebo v mene daňovníka a ktoré sa využívajú v priamom obchodnom záujme daňovníka na ktorýkoľvek z týchto účelov:

a) vykonávanie výskumu a vývoja;

b) poskytovanie zariadení na vykonávanie výskumu a vývoja;

(–1a) „výskum a vývoj“ je ktorákoľvek z týchto možností:

a) *základný výskum*: experimentálna alebo teoretická práca vykonávaná predovšetkým s cieľom získať nové poznatky o podstatných základoch javov a o pozorovateľných skutočnostiach bez ohľadu na konkrétne uplatnenie alebo použitie;

b) *aplikovaný výskum*: pôvodné skúmanie vedené s cieľom získať nové poznatky, ale prednostne zamerané na konkrétny praktický účel alebo cieľ;

c) *experimentálny vývoj*: systematická práca vychádzajúca z poznatkov získaných z výskumu a praktických skúseností a prinášajúca ďalšie poznatky, ktorá je zameraná na výrobu nových výrobkov alebo vytvorenie nových postupov alebo na zlepšenie existujúcich výrobkov alebo postupov;

(–1b) „zostatková hodnota pri vyradení“:

a) v prípade predaja majetku, v súvislosti s ktorým vznikli oprávnené výdavky, za cenu, ktorá nie je nižšia ako trhová hodnota, sú čisté výnosy z predaja;

b) v prípade demolácie alebo zničenia takéhoto majetku je čistá suma prijatá za pozostatky spolu s akýmkoľvek poistným plnením alebo kapitálovou kompenzáciou;

c) vo všetkých ostatných prípadoch, keď daňovník prestane vlastniť takýto majetok, je trhová hodnota;“

b) V bode 4 treťom pododseku sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) ak výsledný nesúlad vyplýva z bodu 9 prvého pododseku písm. b), c), d), e) alebo g) alebo ak je potrebná úprava podľa článku 9a, vymedzenie prepojeného podniku sa upraví tak, že požiadavka 25 % sa nahrádza požiadavkou 50 %;“

c) Bod 5 sa mení takto:

1. Úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„finančná spoločnosť“ je ktorýkoľvek z týchto subjektov alebo stálych prevádzkarní takýchto subjektov v jednom alebo vo viacerých členských štátoch:“.

2. Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) úverová inštitúcia podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013*

_____

*Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj). “.

3. Vkladajú sa tieto písmená aa), ab) a ac):

„aa) investičná spoločnosť podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ*;

ab) správca alternatívnych investičných fondov (správca AIF) podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ**;

ac) správcovská spoločnosť podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES***;

_____

*Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

**Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

***Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj).“

4. Písmeno d) sa nahrádza takto:

„d) inštitúcia zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia podľa vymedzenia v článku 6 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341*;

_____

*Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj). “.

5. Písmeno f) sa vypúšťa.

6. Písmená g), h) a i) sa nahrádzajú takto:

„g) podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 2009/65/ES;

h) centrálna protistrana alebo CPP podľa vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012*;

i) centrálny depozitár cenných papierov alebo centrálny depozitár podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014**;

___

*Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

**Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj). “.

7. Dopĺňajú sa tieto písmená j) až o):

„j) poisťovací alebo zaisťovací účelovo vytvorený subjekt povolený v súlade s článkom 211 smernice 2009/138/ES;

k) finančná holdingová spoločnosť podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 20 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a holdingová poisťovňa podľa vymedzenia v článku 212 ods. 1 písm. f) smernice 2009/138/ES alebo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť podľa vymedzenia v článku 2 bode 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES*, ktorá je súčasťou poisťovacej skupiny, na ktorú sa vzťahuje dohľad na úrovni skupiny podľa článku 213 smernice 2009/138/ES a ktorá nie je oslobodená od dohľadu nad skupinou podľa článku 214 ods. 2 uvedenej smernice;

l) platobná inštitúcia podľa vymedzenia v článku 4 bode 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366**;

m) inštitúcia elektronického peňažníctva podľa vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES***;

n) poskytovateľ služieb hromadného financovania podľa vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503****;

o) poskytovateľ služieb kryptoaktív podľa vymedzenia v článku 3 ods. 1 bode 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1114*****;

___

*Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Ú. v. EÚ L 35, 11.2.2003, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj).

**Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj).

***Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj).

****Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania pre podnikanie a o zmene nariadenia (EÚ) 2017/1129 a smernice (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj).

*****Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1114 z 31. mája 2023 o trhoch s kryptoaktívami a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 a smerníc 2013/36/EÚ a (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 150, 9.6.2023, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj). “.

3. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Minimálna úroveň harmonizácie a minimálna úroveň ochrany

1. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že zachovajú alebo prijmú alternatívne vnútroštátne opatrenia namiesto toho, aby zaviedli opatrenia stanovené v kapitole Ia, ak skonštatujú, že takéto vnútroštátne opatrenia zaobchádzajú s oprávnenými výdavkami priaznivejšie ako pravidlá kapitoly Ia.

2. Kapitolou II sa nebráni uplatňovaniu vnútroštátnych ustanovení alebo ustanovení založených na dohodách zameraných na zabezpečenie vyššej úrovne ochrany vnútroštátnych základov dane z príjmov právnických osôb.“

4. Vkladá sa táto kapitola Ia:

„KAPITOLA Ia
VÝSKUM A VÝVOJ

Článok 3a

Odpočítateľná položka na výskum a vývoj

1. Daňovníci majú nárok na odpočítateľnú položku na výskum a vývoj (ďalej len „odpočítateľná položka“) pri oprávnených výdavkoch. Táto odpočítateľná položka je odpočítateľná z ich základu dane.

2. Výška odpočítateľnej položky sa rovná výške oprávnených výdavkov.

3. Odchylne od odseku 2, ak v súvislosti s týmito výdavkami vznikne zostatková hodnota pri vyradení, výška odpočítateľnej položky sa obmedzí na sumu, o ktorú uvedené výdavky presahujú zostatkovú hodnotu pri vyradení.

4. Nárok na odpočítateľnú položku sa uplatní v zdaňovacom období, v ktorom oprávnené výdavky vznikli, alebo v ktoromkoľvek zo štyroch nasledujúcich zdaňovacích období.

5. Odpočítateľnú položku si nemožno uplatniť po uplynutí štvrtého zdaňovacieho obdobia nasledujúceho po zdaňovacom období, v ktorom oprávnené výdavky vznikli.

Článok 3b

Vylúčenia z oprávnených výdavkov

1. Oprávnené výdavky nezahŕňajú výdavky vynaložené na nadobudnutie:

a) pozemkov alebo práv k pozemkom s výnimkou prípadov, keď sa výdavky týkajú:

i) budovy alebo stavby, ktoré sú už na pozemku postavené;

ii) práv k takejto budove alebo stavbe, alebo

iii) vybavenia alebo strojov, ktoré sú súčasťou takejto budovy alebo stavby;

b) priestoru na bývanie.

2. Odchylne od odseku 1 písm. b) sa výdavky súvisiace s budovou, ktorá zahŕňa priestor na bývanie, považujú za oprávnené výdavky, ak sú splnené obe tieto podmienky:

a) časti budovy iné ako priestor na bývanie sa používajú na výskum a vývoj;

b) priestoru na bývanie možno pripísať najviac 20 % výdavkov súvisiacich s budovou.

Ak sú splnené podmienky stanovené v prvom pododseku, za oprávnené výdavky sa považujú výdavky súvisiace s celou budovou.

Ak je podmienka uvedená v prvom pododseku písm. a) splnená, ale nie je splnená podmienka uvedená v písmene b) uvedeného pododseku, za oprávnené výdavky sa považuje len tá pomerná časť výdavkov, ktorá zodpovedá časti budovy používanej na výskum a vývoj.

Článok 3c

Minimálne používanie oprávnených výdavkov a vyrovnávacia platba

1. Oprávnené výdavky, pri ktorých sa uplatňuje nárok na odpočítateľnú položku, sa musia používať úplne a výlučne na výskum a vývoj počas nepretržitého obdobia najmenej troch rokov. Toto trojročné obdobie sa začína najneskôr jeden rok po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa nárok na odpočítateľnú položku uplatní prvýkrát.

2. Ak podmienka stanovená v odseku 1 nie je splnená, odpočítateľná položka sa neuzná, alebo ak už bola uznaná, zruší sa a daná suma odpočítateľnej položky sa zahrnie do základu dane za zdaňovacie obdobie, v ktorom sa táto podmienka prestala plniť.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak je nesplnenie tejto podmienky buď výsledkom vyššej moci, alebo okolností, ktoré sa vymykajú primeranej kontrole daňovníka.

3. Ak daňovník prestane vlastniť, zdemoluje alebo inak vyradí majetok spojený s oprávnenými výdavkami, v súvislosti s ktorými si uplatnil odpočítateľnú položku, zostatková hodnota tohto majetku pri vyradení sa zohľadní na daňové účely.

Ak zostatková hodnota pri vyradení presahuje prípadnú neuplatnenú odpočítateľnú položku, vzniká vyrovnávacia platba.

Sumou vyrovnávacej platby, ktorá sa zahrnie do zdaniteľného príjmu daňovníka za zdaňovacie obdobie, v ktorom k vyradeniu došlo, je nižšia z týchto súm:

a) suma, o ktorú zostatková hodnota pri vyradení presahuje prípadnú neuplatnenú odpočítateľnú položku;

b) uplatnená odpočítateľná položka.“

5. Článok 4 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sú odpočítateľné v zdaňovacom období, v ktorom vznikli, len v sume rovnajúcej sa 30 % príjmov daňovníka pred započítaním úrokov, daní, odpisov a amortizácie (EBITDA).“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„EBITDA sa vypočíta tak, že k príjmu, ktorý podlieha dani z príjmov právnických osôb v členskom štáte daňovníka, sa spätne pripočítajú daňovo upravené sumy presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, daňovo upravené sumy odpisov a amortizácie, ako aj suma oprávnených výdavkov odpočítaná od základu dane podľa pravidiel stanovených v kapitole Ia alebo vo vnútroštátnych ustanoveniach, v ktorých sa stanovuje vyššia daňová odpočítateľnosť takýchto oprávnených výdavkov. Príjem oslobodený od dane sa z EBITDA daňovníka vylúči.“;

c) Vkladá sa tento odsek 2a:

„2a. Členské štáty vylúčia z rozsahu pôsobnosti odseku 1 presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré vznikli v súvislosti s nízkorizikovými úvermi od tretích strán.

Na účely prvého pododseku je nízkorizikový úver od tretej strany úver, ktorý spĺňa tieto podmienky:

a) nie je poskytnutý prepojeným podnikom alebo stálou prevádzkarňou ani subjektom tej istej konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva a

b) používa sa výlučne na financovanie vlastných činností samotného dlžníka, a žiadne financovanie nejde prepojenému podniku alebo stálej prevádzkarni ani subjektu tej istej konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva.

Na účely podmienky uvedenej v písmene b) sa úver nesmie priamo ani nepriamo použiť na financovanie kapitálových vkladov ani iných vkladov do vlastného imania, ktorých výsledkom je financovanie prepojeného podniku alebo stálej prevádzkarne alebo subjektu tej istej konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva.

Ak sa uplatňuje prvý pododsek, akýkoľvek príjem plynúci z nízkorizikových úverov od tretej strany je z EBITDA daňovníka vylúčený a akékoľvek vylúčené presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sa nezahŕňajú do presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky skupiny voči tretím stranám podľa odseku 5 písm. b).“;

d) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„Odchylne od odseku 1 sa daňovníkovi prizná právo na odpočítanie presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky v sume rovnajúcej sa 3 000 000 EUR.

Suma uvedená v prvom pododseku sa každoročne upravuje podľa tohto vzorca:

$$I_y = I_{y-1} x \frac{HICP_{y-1}}{HICP_{y-2}}$$

kde:

I_y je indexovaná suma uplatniteľná od 1. júla kalendárneho roka y do 30. júna kalendárneho roka y + 1.

I_{y-1} je indexovaná suma uplatniteľná od 1. júla kalendárneho roka y – 1 do 30. júna kalendárneho roka y.

$HICP_{y-1}$ je ročný priemerný harmonizovaný index spotrebiteľských cien pre Úniu (EÚ27) za kalendárny rok y – 1, ktorý uverejňuje Eurostat.

$HICP_{y-2}$ je ročný priemerný harmonizovaný index spotrebiteľských cien pre Úniu za kalendárny rok y – 2, ktorý uverejňuje Eurostat.

Výsledná suma sa zaokrúhli na najbližších 10 000 EUR.

Na účely odseku 1 druhého pododseku sa suma 3 000 000 EUR zohľadňuje za celú skupinu.“;

e) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Odchylne od odseku 1 sa daňovníkovi prizná právo na úplný odpočet presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, ktoré vznikli v zdaňovacom období, ak daňovník preukáže, že jeho EBITDA za dané zdaňovacie obdobie sa znížili aspoň o 50 % v porovnaní s EBITDA za bezprostredne predchádzajúce zdaňovacie obdobie.

Výnimka stanovená v prvom pododseku sa uplatňuje len na zdaňovacie obdobie, v ktorom k zníženiu EBITDA došlo.“;

f) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti odseku 1 vylúčiť presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré vznikli v súvislosti:

a) s úvermi, ktoré sa uzavreli pred 17. júnom 2016, avšak vylúčenie sa nevzťahuje na žiadnu následnú úpravu takýchto úverov;

b) s úvermi, ktoré sa použili na financovanie dlhodobých verejnoprospešných projektov, v prípade ktorých prevádzkovateľ projektu, náklady na prijaté úvery a pôžičky, aktíva aj príjmy sú v Únii.

Na účely prvého pododseku písm. b) je dlhodobým verejnoprospešným projektom projekt na účely poskytovania, zlepšenia, prevádzky alebo zachovania rozsiahleho aktíva, ktoré členský štát považuje za aktívum, ktoré je vo všeobecnom verejnom záujme.

Ak sa uplatňuje prvý pododsek písm. b), akýkoľvek príjem plynúci z dlhodobého verejnoprospešného projektu je z EBITDA daňovníka vylúčený a akékoľvek vylúčené presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sa nezahŕňajú do presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky skupiny voči tretím stranám podľa odseku 5 písm. b).“;

g) Vkladá sa tento odsek 4a:

„4a. Členské štáty vylúčia z odseku 1 presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré vznikli pri úveroch použitých na financovanie výrobkov obranného priemyslu alebo iných výrobkov na obranné účely patriacich do ktorejkoľvek z kategórií stanovených v článku 1 písm. a) a b) nariadenia Rady (EÚ) 2025/1106*, ak daňovník, náklady na prijaté úvery a pôžičky, aktíva aj príjmy sú v Únii.

Na účely prvého pododseku:

a) „výrobky obranného priemyslu“ sú tovar, služby a práce, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES**, ako sa stanovuje v jej článku 2;

b) „iné výrobky na obranné účely“ sú akýkoľvek tovar, služba a práca, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice 2009/81/ES, ako sa stanovuje v jej článku 2, a ktoré sú potrebné alebo určené na obranné účely a určené konkrétne na vojenské účely.

Ak sa uplatňuje prvý pododsek, akýkoľvek príjem plynúci z výrobkov obranného priemyslu alebo iných výrobkov na obranné účely v oblastiach kritických spôsobilostí je vylúčený z EBITDA daňovníka a akékoľvek vylúčené presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sa nezahŕňajú do presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky skupiny voči tretím stranám podľa odseku 5 písm. b).

Prvý pododsek sa uplatňuje len na úvery uzavreté počas prvých piatich zdaňovacích období po 1. januári 2029.

___

*Nariadenie Rady (EÚ) 2025/1106 z 27. mája 2025, ktorým sa zriaďuje Nástroj bezpečnostnej akcie pre Európu posilnením európskeho obranného priemyslu (SAFE) (Ú. v. EÚ L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

**Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES z 13. júla 2009 o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti a o zmene a doplnení smerníc 2004/17/ES a 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj). “;

h) V odseku 5 sa úvodné slová nahrádzajú takto:

„Ak je daňovník členom konsolidovanej skupiny na účely finančného účtovníctva, prizná sa mu právo buď:“;

i) Odsek 6 sa mení takto:

1. Úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„Členský štát daňovníka stanoví pravidlá s cieľom buď:“.

2. Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) preniesť do budúcich zdaňovacích období, bez časového obmedzenia, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v bežnom zdaňovacom období podľa odsekov 1 až 5, alebo“.

3. Písmeno b) sa vypúšťa.

4. Dopĺňa sa tento pododsek:

„Členský štát daňovníka môže stanoviť aj pravidlá, na základe ktorých sa presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky, ktoré nemožno odpočítať v bežnom zdaňovacom období podľa odsekov 1 až 5, uplatnia v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach maximálne troch rokov.“

j) Dopĺňa sa tento odsek 9:

„9. Na účely tohto článku členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú žiadne ustanovenia s predmetom úpravy, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti tohto článku, ak sa nimi stanovujú pravidlá, ktoré sa odchyľujú od pravidiel stanovených v tomto článku.“

6. V článku 6 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Na účely výpočtu daňovej povinnosti členský štát neberie do úvahy mechanizmus alebo súbor mechanizmov, ktoré so zreteľom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti nie sú skutočné, keďže hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov ich zavedenia je získanie daňovej výhody, ktorá je v rozpore s predmetom alebo účelom uplatniteľných daňových právnych predpisov. Mechanizmus môže pozostávať z viac ako jedného kroku alebo časti.“

7. Článok 7 sa mení takto:

a) Odsek 2 sa mení takto:

1. Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) nerozdelený príjem subjektu alebo príjem stálej prevádzkarne vyplývajúci z týchto kategórií:

i) úroky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z finančných aktív;

ii) licenčné poplatky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z duševného vlastníctva;

iii) dividendy a príjem z vyradenia podielov;

iv) príjem z finančného lízingu;

v) príjem z poisťovacích, bankových a iných finančných činností;

vi) príjem z fakturačných spoločností, ktorých príjem pochádza z predaja tovaru a poskytovania služieb v súvislosti s tovarom a službami, ktoré nakupujú od prepojených podnikov a ktoré prepojeným podnikom predávajú, pričom tieto fakturačné spoločnosti pridávajú nulovú alebo nízku ekonomickú hodnotu.

Toto písmeno sa neuplatňuje, ak kontrolovaná zahraničná spoločnosť vykonáva podstatnú hospodársku činnosť podporovanú personálom, zariadením, aktívami a priestormi, ako dosvedčujú relevantné skutočnosti a okolnosti.

Ak je kontrolovaná zahraničná spoločnosť rezidentom v tretej krajine alebo sa nachádza v tretej krajine, ktorá nie je zmluvnou stranou Dohody o EHP, členské štáty môžu rozhodnúť, že predchádzajúci druhý pododsek nebudú uplatňovať.“

2. Písmeno b) sa vypúšťa;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členský štát nepovažuje subjekt alebo stálu prevádzkareň za kontrolovanú zahraničnú spoločnosť podľa odseku 1, ak:

a) najviac jedna tretina príjmu plynúceho subjektu alebo stálej prevádzkarni patrí do kategórií podľa odseku 2 písm. a) alebo

b) subjekt je finančnou spoločnosťou a najviac jedna tretina príjmu subjektu z kategórií uvedených v odseku 2 písm. a) pochádza z transakcií s daňovníkom alebo jeho prepojenými podnikmi.“;

c) Odsek 4 sa vypúšťa;

d) Dopĺňajú sa tieto odseky 5, 6, 7 a 8:

„5. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

– „nadnárodná skupina podnikov“ je skupina vymedzená v článku 3 bode 4 smernice (EÚ) 2022/2523;

– „veľká vnútroštátna skupina“ je skupina vymedzená v článku 3 bode 5 smernice (EÚ) 2022/2523;

– „hlavný materský subjekt“ je subjekt vymedzený v článku 3 bode 14 smernice (EÚ) 2022/2523;

– „jurisdikcia s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania“ je jurisdikcia, v prípade ktorej je v Centrálnom registri OECD na účely globálnej minimálnej dane v súlade s dohodou inkluzívneho

rámca OECD/G20 o balíku súbežného uplatňovania z 5. januára 2026 uvedené, že má takýto status;

– „kvalifikovaná vnútroštátna dorovnávacia daň“ je daň vymedzená v článku 3 bode 28 smernice (EÚ) 2022/2523.“

6. Členské štáty zabezpečia, aby sa odseky 1, 2 a 3 neuplatňovali, ak daňovník:

a) je súčasťou malej alebo stredne veľkej skupiny v súlade s článkom 3 ods. 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2013/34*;

b) nie je súčasťou skupiny a je mikropodnikom, malým alebo stredne veľkým podnikom v súlade s článkom 3 ods. 1, 2 a 3 smernice (EÚ) 2013/34 alebo

c) je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorá za dané zdaňovacie obdobie patrí do rozsahu pôsobnosti pravidiel stanovených v smernici Rady (EÚ) 2022/2523** alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, modelových pravidiel OECD, pokiaľ sa hlavný materský subjekt danej nadnárodnej skupiny podnikov nenachádza v jurisdikcii s kvalifikovaným režimom súbežného uplatňovania za dané zdaňovacie obdobie.

7. Bez ohľadu na odsek 6 písm. c) členský štát nepovažuje subjekt alebo stálu prevádzkareň za kontrolovanú zahraničnú spoločnosť, ak je daňovník priamo alebo nepriamo v držbe hlavného materského subjektu, ktorý sa nachádza v jurisdikcii s režimom súbežného uplatňovania za dané zdaňovacie obdobie, ak sú splnené obe tieto podmienky:

a) subjekt alebo stála prevádzkareň podlieha za zdaňovacie obdobie kvalifikovanej vnútroštátnej dorovnávacej dani;

b) v súvislosti s uvedenou daňou nie je priznané žiadne vrátenie dane ani priama či nepriama finančná výhoda.

8. Na účely tohto článku členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú žiadne ustanovenia s predmetom úpravy, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti odsekov 5, 6 a 7, ak sa nimi stanovujú pravidlá, ktoré sa odchyľujú od pravidiel stanovených v tomto článku.

———

*Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

**Smernica Rady (EÚ) 2022/2523 z 15. decembra 2022 o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín v Únii (Ú. v. EÚ L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).“

8. V článku 8 sa vypúšťa odsek 2.

9. V článku 9 sa vypúšťa odsek 3.

Článok 5

Zmeny smernice (EÚ) 2017/1852

Smernica (EÚ) 2017/1852 sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) „ovplyvnená osoba“ je každá osoba vrátane fyzickej osoby, ktorá je na daňové účely rezidentom v členskom štáte a ktorej zdanenie je priamo ovplyvnené spornou otázkou. Ak je priamo ovplyvnené zdanenie viac ako jednej osoby, za ovplyvnenú osobu sa považuje každá takáto osoba.“

2. Článok 3 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Každá ovplyvnená osoba je oprávnená podať sťažnosť vo veci spornej otázky so žiadosťou o jej vyriešenie. Sťažnosť sa musí podať do troch rokov od doručenia prvého oznámenia o úkone, ktorý vedie alebo povedie k spornej otázke, a to bez ohľadu na to, či ovplyvnená osoba uplatňuje prostriedky nápravy, ktoré sú k dispozícii podľa vnútroštátneho práva ktoréhokoľvek z dotknutých členských štátov. Ovplyvnená osoba podá sťažnosť s rovnakými informáciami každému z príslušných orgánov dotknutých členských štátov a uvedie v nej, ktoré ďalšie členské štáty sú dotknuté. Ovplyvnená osoba zaistí, že každému dotknutému členskému štátu sa sťažnosť doručí aspoň v jednom z týchto jazykov:

a) v jednom z úradných jazykov daného členského štátu v súlade s vnútroštátnym právom alebo

b) v akomkoľvek inom jazyku, ktorý takýto členský štát akceptuje na tento účel.“

Odchylne od prvého pododseku, ak sa sporná otázka týka viac ako jednej ovplyvnenej osoby, každá ovplyvnená osoba smie podať sťažnosť len príslušnému orgánu členského štátu, ktorého je rezidentom.

Sťažnosť sa v každom prípade musí každému z príslušných orgánov dotknutých členských štátov podať do 30 kalendárnych dní od prvého podania. Posledné podanie sa vykoná najneskôr do troch rokov od prvého oznámenia uvedeného v prvom pododseku.“;

b) V odseku 4 sa posledný pododsek nahrádza takto:

„Ovplyvnená osoba, ktorej sa doručí žiadosť v súlade s odsekom 3 písm. f), odpovie do troch mesiacov od doručenia žiadosti. Kópia tejto odpovede sa najneskôr do troch mesiacov od doručenia žiadosti zašle aj príslušným orgánom ostatných dotknutých členských štátov.“;

c) V odseku 5 sa vkladá tento druhý pododsek:

„Pred prijatím rozhodnutia o prípustnosti sťažnosti sa príslušné orgány dotknutých členských štátov môžu navzájom poradiť v snahe lepšie pochopiť svoje jednotlivé stanoviská.“

3. V článku 4 ods. 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Ak sa všetky príslušné orgány dotknutých členských štátov zhodnú, že nemožno dospieť k dohode, bezodkladne a bez čakania na uplynutie lehoty stanovenej

v odseku 1 informujú ovplyvnenú osobu, pričom uvedú všeobecné dôvody nedosiahnutia takejto dohody.“

4. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Každý príslušný orgán dotknutého členského štátu môže rozhodnúť o odmietnutí sťažnosti v ktoromkoľvek z týchto prípadov:

a) sťažnosť neobsahuje požadované informácie podľa článku 3 ods. 3 [vrátane akýchkoľvek informácií požadovaných podľa článku 3 ods. 3 písm. f), ktoré neboli predložené v lehote určenej v článku 3 ods. 4];

b) nie je sporná otázka;

c) sťažnosť nebola podaná v lehote troch rokov stanovenej v článku 3 ods. 1;

d) sťažnosť nebola podaná v lehote tridsiatich kalendárnych dní stanovenej v článku 3 ods. 1;

e) sťažnosť nebola podaná v požadovanom jazyku, ako sa uvádza v článku 3 ods. 1, prinajmenšom v jednom členskom štáte;

f) sťažnosť nebola podaná s rovnakými informáciami každému z príslušných orgánov dotknutých členských štátov, ako sa stanovuje v článku 3 ods. 1.

Príslušný orgán poskytne ovplyvnenej osobe možnosť napraviť prípadné nedostatky a doplniť sťažnosť v lehote 30 dní od doručenia žiadosti, v opačnom prípade môže byť sťažnosť odmietnutá. Ak bola sťažnosť odmietnutá, ovplyvnená osoba môže sťažnosť podať opätovne za predpokladu, že opätovná sťažnosť sa podá v lehote troch rokov uvedenej v článku 3 ods. 1. Keď príslušný orgán informuje ovplyvnenú osobu o odmietnutí v súlade s článkom 3 ods. 5, uvedie všeobecné dôvody svojho odmietnutia.“

5. V článku 8 ods. 5 sa dopĺňa tento tretí pododsek:

„Príslušné orgány vznesú prípadnú námietku týkajúcu sa nezávislej osoby s dobrou povesťou najneskôr pred tým, ako sa všetky príslušné orgány dohodnú na konečnom rozhodnutí podľa článku 15 ods. 1. Akákoľvek námietka vznesená po tomto momente nemá na takto dohodnuté konečné rozhodnutie žiaden vplyv.“

6. V článku 10 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány dotknutých členských štátov sa môžu dohodnúť na zriadení komisie pre alternatívne riešenie sporov, aby namiesto poradnej komisie prijala rozhodnutie o akceptovaní sťažnosti v súlade s článkom 6 alebo vydala stanovisko k tomu, ako vyriešiť spornú otázku v súlade s článkom 14. Príslušné orgány členských štátov sa tiež môžu dohodnúť na zriadení komisie pre alternatívne riešenie sporov vo forme výboru trvalej povahy (ďalej len „stály výbor“).“

7. V článku 11 ods. 2 druhom pododseku sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) zloženie poradnej komisie alebo komisie pre alternatívne riešenie sporov (vrátane počtu a mien členov a v prípade nezávislých osôb s dobrou povesťou údajov o ich kompetencii a kvalifikácii, ako aj všetkých konfliktov záujmov členov);“.

8. V článku 16 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Podanie sťažnosti podľa článku 3 má za následok pozastavenie akéhokoľvek iného prebiehajúceho konania na základe postupu vzájomnej dohody v súvislosti s danou spornou otázkou alebo postupu riešenia sporov podľa zmluvy alebo

dohovoru, o ktorých výklad alebo vykonávanie ide v súvislosti s danou spornou otázkou, k dátumu najskoršieho doručenia sťažnosti ktorémukoľvek z príslušných orgánov dotknutých členských štátov. Pozastavenie sa končí dňom, keď všetky príslušné orgány alebo poradná komisia sťažnosť odmietnu alebo keď sa ovplyvnená osoba rozhodne sťažnosť stiahnuť. Ak sťažnosť akceptujú všetky príslušné orgány dotknutých členských štátov, uvedené iné konania sa s okamžitou platnosťou ukončia.“

9. Článok 17 sa mení takto:

a) V prvom odseku sa druhá veta nahrádza takto:

„Príslušný orgán uvedeného členského štátu upovedomí príslušné orgány všetkých ostatných dotknutých členských štátov súčasne a do dvoch mesiacov od doručenia takýchto podaní a postúpi im kópiu sťažnosti a príslušných informácií doručených od ovplyvnenej osoby.“;

b) Dopĺňa sa tento tretí odsek:

„Ovplyvnená osoba uvedená v prvom odseku písm. b), ktorá využíva výnimku stanovenú v uvedenom odseku, túto skutočnosť jasne uvedie v sťažnosti.“

10. Vkladá sa tento článok 19a:

„Článok 19a
Vykonávacie akty Rady

1. Rada môže na základe návrhu Komisie prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanovia akékoľvek iné technické alebo procesné pravidlá potrebné na zabezpečenie zjednodušeného a konzistentného uplatňovania postupov stanovených v tejto smernici, a to najmä pokiaľ ide o:

a) fázu podávania sťažností uvedenú v článkoch 3 a 5;

b) postup vzájomnej dohody uvedený v článku 4;

c) fázu riešenia sporov uvedenú v článku 6 vrátane pravidiel fungovania poradnej komisie a komisie pre alternatívne riešenie sporov uvedených v článku 10;

d) vzájomné pôsobenie medzi postupmi podľa tejto smernice a konaniami pred vnútroštátnymi súdmi.“

11. Článok 21 sa nahrádza takto:

„Článok 21
Preskúmanie

1. Komisia do 31. decembra 2030 a potom každých päť rokov preskúma a vyhodnotí fungovanie tejto smernice vrátane prípadnej potreby zmeniť konkrétne ustanovenia a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade.

2. Členské štáty oznámia Komisii príslušné ročné štatistické údaje uvedené v odseku 3 na hodnotenie tejto smernice na účely zlepšenia postupov vzájomnej dohody uvedených v článku 4 s cieľom nájsť riešenie spornej otázky.

3. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 20 ods. 2 prijme vykonávací akt, v ktorom stanoví zoznam štatistických údajov, ktoré majú členské štáty každoročne

poskytnúť na účely hodnotenia tejto smernice, ako aj formát a podmienky oznamovania uvedených informácií. Štatistické údaje zozbierané podľa tohto článku sa uverejnia na webovom sídle Komisie v anonymizovanej forme.“

Článok 6
Zmeny smernice (EÚ) 2025/50

Článok 11 smernice (EÚ) 2025/50 sa mení takto:

1. V odseku 2 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) žiada sa o oslobodenie od zrážkovej dane okrem prípadov, keď takéto oslobodenie vyplýva zo smernice Rady 2003/49/ES* alebo smernice Rady 2011/96/EÚ**;

_____

*Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi pridruženými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj).

**Smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj).“

2. V odseku 7 sa druhá veta nahrádza takto:

„Členské štáty môžu zachovať a uplatňovať existujúci vnútroštátny systém úľavy na dani pri zdroji aj v prípadoch uvedených v odseku 2 písm. e) tohto článku, v ktorých sa vykonávajú overenia s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s vnútroštátnymi a cezhraničnými situáciami v záujme dosiahnutia súladu s hlavou IV kapitolami 2 a 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.“

Článok 7
Transpozícia

1. Členské štáty prijmú a uverejnia do 31. decembra 2028 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2029.

Členské štáty však uplatňujú ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 2 písm. b) až h), bodom 3 písm. c) a bodom 5, článkom 3 bodom 2 a bodmi 5 až 10 od 1. januára 2037 a ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 4 bodom 5 písm. d) od 1. januára 2032.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 8
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 9
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
predseda/predsedníčka